

STAŘENKA: My nestavíme ve Štěpánské?

BOMBER: (komunikuje přes mikrofon s dispečinkem) Ne, opakuju, že teď řídím šestku já. Chci volný průjezd na Náměstí bratří Mašíňů a pak k moři.

DISPEČINK: Se svými požadavky vyčkejte, ano? Zastavte soupravu na Náměstí míru a nechte vystoupit cestující, ano? Posíláme k vám policii a zdravotníky.

BOMBER: Žádný Náměstí míru neexistuje, jasný? To je prolhanost! S tím názvem si děláte z lidí srandu! Když se mi budete snažit bránit v průjezdu, tak tady odpálím nálož. Jasný?

jaro | zprávy 2008

obsah

1 Kontakty

4 Premiéry a užití děl

4 divadlo

6 literatura

8 rozhlas a televize

9 Informujeme

13 Rozhovor

17 Nabízíme

17 české hry

25 zahraniční hry – přeložené

31 zahraniční hry – nepřeložené

38 zahraniční literaturu

42 pronájem notových materiálů

44 Rejstřík

**divadelní, literární, audiovizuální agentura
občanské sdružení**

Krátkého 1, 190 03 Praha 9 – Vysočany

agentura

divadelní oddělení

vedoucí oddělení

Mgr. Lukáš Matásek

tel. a fax: 266 199 823

zástupce vedoucího oddělení

Věra Zárubová

tel.: 266 199 830

fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko

tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí

tel.: 266 199 833

agentáž

Marie Špalová

tel.: 266 199 861

Lucie Kolouchová

tel.: 266 199 823

Martina Černá

tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů

Barbora Černohlávková

tel.: 266 199 829

ředitel

Doc. JUDr. Jiří Srstka

sektretariát ředitele

Eva Kraupnerová

tel.: 283 893 603

fax: 283 893 599

Ústředna:

283 891 587

Záznamník:

(24 hodin denně)

283 893 603

Linka pro volání z mobilu:

606 614 658

mediální oddělení

vedoucí oddělení

Jiřina Koudeláková

tel.: 266 199 816

fax: 283 891 588

hudební oddělení

referenti

Pavel Chabr

Ondřej Šárek

tel.: 283 893 603

literární oddělení

vedoucí oddělení

ak. mal. Berenika Ovcáčková

tel. a fax: 283 890 598

2

kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy

Mgr. Jan Barták

tel.: 266 199 862

fax: 283 893 599

ekonomické oddělení

hlavní ekonom

Anna Tichá

tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny

Václava Kaplanová

tel.: 266 199 821

právní oddělení

právníčky

Mgr. Monika Gunawanová

Helena Pavlíková

tel.: 283 891 586

dědictví, úschova a registrace děl

Jana Hořánková

tel.: 266 199 834

kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“,
poté cca 3 min. směrem za ČSOB
(platí pro oba východy z metra).
U stanice metra jsou zastávky mnoha
autobusů a tramvají. V přízemí naší
budovy se nachází restaurace,
na budově je velký nápis DILIA.

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců
a jejich kompetencí naleznete na **www.dilia.cz**

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou
ve formátu **prijmeni@dilia.cz**

Na webové stránce WWW.DILIA.CZ naleznete
kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých
oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele,
formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších
důležitých údajů.

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

LEDEN

9. 1. 2008

CED Brno – HaDivadlo **světová premiéra**
Jiří Havelka a kolektiv:
INDIÁN V OHROŽENÍ – POČÁTEK NOVÉHO VĚKU

10. 1. 2008

Klicperovo divadlo Hradec Králové (Komorní scéna V podkroví)
Eric-Emmanuel Schmitt:
OSKAR A RŮŽOVÁ PANÍ
 překlad: Denisa Kerschová-Brousseau

11. 1. 2008

CED Brno – Divadlo Husa na provázku
 Jiří Jelínek – **Petr Maška** a kolektiv:
NESNESITELNÁ LEHKOST JÍZDY **světová premiéra**

12. 1. 2008

Divadlo Šumperk, s.r.o. **premiéra nové dramatisace**
Bohumil Hrabal – Václav Nývlt:
OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY

13. 1. 2008

Slezské divadlo Opava
Jiří Kratochvil:
ČERNÁ SKŘÍŇKA ANEB HRY A SNY **světová premiéra**

19. 1. 2008

Divadlo v Dlouhé Praha
IRENA DOUSKOVÁ: **světová premiéra**
ONĚGIN BYL RUSÁK
 spoluautor dramatisace
 a režie: Jan Borna

21. 1. 2008

Divadlo Tramtarie Olomouc (Slovanský dům) **premiéra nové dramatisace**
Eduard Bass – Vladislav Kracík:
KLABZUBOVA JEDENÁCTKA ANEB SIGMA MEZI MRAKODRAPY

ÚNOR

1. 2. 2008

Divadelní společnost Petra Bezruče s.r.o., Ostrava
 Vivian Nielsen – Lars von Trier:

PROLOMIT VLNÝ **česká premiéra**
 překlad: Pavel Peč

Divadlo loutek Ostrava
Noriyuki Sawa: **světová premiéra**
KOUZELNÝ CIRKUS NORI
 spolupráce na textu: Hermína Motýlová, hudba: Jiří Philipp, texty písní: Hermína Motýlová, Noriyuki Sawa

2. 2. 2008

Jihočeské divadlo **světová premiéra**
 České Budějovice – Loutkohra
Martin Františák:
ČERVENÁ KARKULKA
 hudba: Norbert Lichý

9. 2. 2008

Městská divadla pražská Praha (Divadlo ABC)
Bohumil Hrabal – Jiří Janků – Petr Svojtka: **světová premiéra**
POSTŘÍŽINY

14. 2. 2008

Divadlo Spejbla a Hurvínka Praha **světová premiéra**
Helena Štáchová – Miki Kirschner:
JAK PAN SPEJBL PRÁŠIL
 hudba: Jan Rotter, texty písní: Helena Štáchová

16. 2. 2008

Horácké divadlo Jihlava p.o. (Velká scéna)
Vladislav Vančura – Vladimír Franz – Marie Procházková:
MARKÉTA LAZAROVÁ **premiéra nové úpravy**
 úprava: Barbora Jandová

22. 2. 2008

Naivní divadlo Liberec **světová premiéra**
 Voltaire – **Petr Vodička:**
PANNA Z ARKU
 překlad: Radovan Krátký

25. 2. 2008

Divadlo Šumperk, s.r.o. (Klubová scéna)
Edvard Radzinskij: **česká premiéra**
KOBA
 překlad a úprava: Jaromír Janeček

BŘEZEN

1. 3. 2008

Klicperovo divadlo Hradec Králové **světová premiéra**
José Manuel Cano Lopéz:
JÁ, DON QUIJOTE DE LA MANCHA
 (Podle Miguela de Cervantese a dalších autorů.)

Divadlo J. K. Tyla Plzeň (Velké divadlo) **česká premiéra**

Richard Rodgers – Oscar Hammerstein II:
CAROUSEL (KOLOTOČ)

Švandovo divadlo na Smíchově Praha (Studio Švandova divadla)

Magdalena Frydrychová:
DOROTKA **světová premiéra**

5. 3. 2008

Centrum experimentálního divadla Brno – HaDivadlo **světová premiéra**
Luboš Balák:
KLUKÁ PLOCHA I.

6. 3. 2008

Městské divadlo v Mostě, s.r.o. (Komorní scéna) **česká premiéra**
Lion Feuchtwanger – Vlastimil Novák – Zbyněk Srba:
JASNOVIDEC
 překlad předlohy: František Swidzinský

11. 3. 2008

Divadlo Miriam Praha **česká premiéra**
Eric-Emmanuel Schmitt:
NOEMOVO DÍTĚ
 překlad: Denisa Kerschová-Grosseau

12. 3. 2008

Docela velké divadlo Litvínov
Pierre Chesnot: **česká premiéra**
PENZION PONORKA
 překlad: Lucie Výšková, úprava: Jana Galinová, hudba: Jan Turek

15. 3. 2008

Divadlo J. K. Tyla Plzeň (Komorní divadlo)
Petr Malásek – Libor Vaculík:
ČACHTICKÁ PANÍ **světová premiéra**
 texty písní: Václav Kopta

(Taneční muzikál volně na motivy románu **J. Nižňanského.**)

18. 3. 2008

Divadlo Na zábradlí Praha
Friedrich Dürrenmatt:
KOMPLIC **česká premiéra**
 překlad: Jiří Stach

Národní divadlo Praha – Činohra (Divadlo Kolowrat)

Jan Vedral:
STAŘÍ REŽISÉŘI (WE GOT HIM!) **světová premiéra**
 režie: Ivan Rajmont, hudba: Petr Kofroň

Divadlo na Vinohradech Praha

Ödön von Horváth: **česká premiéra**
NA KRÁSNE VYHLÍDCE

27. 3. 2008

Moravské divadlo Olomouc p.o. (Dvořákův sál)
Ota Pavel – Luboš Sůva – Lukáš Rieger:
BRANKY, BODY, OTA PAVEL
 hudba: Miroslav Ondra **světová premiéra**

29. 3. 2008

Divadlo Šumperk, s.r.o. **světová premiéra**
Vladislav Kučik:
KRÁSNÝ, KRÁSNÝ ŽIVOT

Staří režiséři – We Got Him!
 foto Hana Šmejkalová

ČEŠTÍ AUTOŘI

Bohumil Hrabal

HARLEKÝNOVY MILIÓNY

Mladá fronta

Bohumil Hrabal

KRASOSMUTNĚNÍ

Mladá fronta

Marie Hrušková

TAJEMSTVÍ STARÉHO DUBU

Mladá fronta

Karel Čapek

**POVÍDKY Z JEDNÉ A DRUHÉ
KAPSY – VÁLKA S MLOKY –
KNIHA APOKRYFŮ**

(v jednom svazku)

Unicorps

Oldřich Sirovátka

PLNÝ PYTEL POHÁDEK

KMa-Levné knihy

Tereza Boučková

INDIÁNSKÝ BĚH

Euromedia Group

Ladislav Novák

**REPRODUKCE DO KATALOGU
FLUXUS EAST**

Marie Majerová

SIRÉNA (v antologii Mythos Sirenen)

– německé vydání

Reclam

František Hrubín

HRNČEK, VAR! – slovenské vydání

Buvik

Jan Čarek

O VESELÉ MAŠINCE – maďarské vydání

Móra

Jiří Válek

ITALSKÉ NÁZVOSLOVÍ

Paseka

Edvard Beneš

PAMĚTI 1938 – 1945

Academia

Leontýna Mašinová

OD SVÍTÁNÍ DO ŠERA

Paseka

Jaroslav Seifert

VŠECKY KRÁSY SVĚTA

– rumunské vydání

Editura Art

František Hrubín

DVAKRÁT SEDM POHÁDEK

Albatros

František Hrubín

MALÁ ROZPRÁVKA O REPE

– slovenské vydání

Mladé letá

Jaromír Pleskot

Z POHÁDKY DO POHÁDKY

Český rozhlas

Jindřich Honzl

FRANCOUZSKÁ DIVADELNÍ

AVANTGARDA (v publikaci Čítanka
z dějin divadelnej réžie) Divadelní ústav
Bratislava

Ladislav Smoček

SOUČASNÁ ČESKÁ HRA:

JEDNOU K RÁNU – maďarské vydání

Tandem

Egon Tobiaš

SOUČASNÁ ČESKÁ HRA:

VOJCEV – maďarské vydání

Tandem

Lenka Lagronová

SOUČASNÁ ČESKÁ HRA:

TEREZKA – maďarské vydání

Tandem

Luboš Balák

SOUČASNÁ ČESKÁ HRA:

ŠVEJKŮV VNUK – maďarské vydání

Tandem

Jan Kozák

LOVCEM V TAJZE – polské vydání

Zakład Poligraficzny

Václav Havel

KORESPONDENCE HAVEL

– JANOUCH (1978 – 2001)

Akropolis

Josef Čapek

STÍN KAPRADINY – italské vydání

Poldi Libri

Pavel Sýkora

PAT A MAT DOKÁŽOU VŠECHNO

Albatros

Jindřich Plachta

PUČÁLKOVIC AMINA

Artur

Josef Menzel

MÍŠA KULIČKA V RODNÉM LESE

STUDIO trnka

Vladislav Vančura

MARKÉTA LAZAROVÁ

Academia

Jiří Orten

VÝBOR BÁSNÍ – anglické vydání

Arima Publishing

Jaroslav Kvapil

PRINCEZNA PAMPELIŠKA

TeMi

Václav Renč

PERNÍKOVÁ CHALOUPKA

Fragment

Pavel Sýkora

POHÁDKY OVČÍ BABIČKY

Albatros

František Hrubín / Helena Zmatlíková

CO TA OČKA VIDÍ

Fragment

František Hrubín / Helena Zmatlíková

CO TA OČKA VIDÍ – slovenské vydání

Fragment

Jan Procházka

UCHO

AK Kříž a Bělina

Jaroslav Havlíček

PETROLEJOVÉ LAMPY

Academia

Jiří Kolář

MISTR SUN

Dokořán

Vítězslav Nezval

MŮJ TUČNÁK (výbor básní)

Dokořán

PŘEKLADY

Robert Merle

VLADAŘ NA SCÉNĚ

(4. svazek Dědictví otců)

Mladá fronta

překlad: Miroslav Drápal

Lewis Carroll

ALENKA V KRAJI DIVŮ

KMa-Levné knihy

překlad: Aloys a Hana Skoumalovi

Jerome Klapka Jerome

TŘI MUŽI VE ČLUNU

XYZ

překlad: Ladislav Vojtíg

Sebastian Brant

LOŤ BLÁZNŮ

Academia

překlad: Rudolf Mertlík

E. S. Gardner

PŘÍPAD BLONDÝNY

S MONOKLEM

Dobrovský

překlad: Libuše

Burianová-Hasenöhrová

Peter Matthiessen

HRÁČI NA VINICI PÁNĚ

překlad: Šimon Pellar

Bram Stoker

DRACULA

XYZ

překlad: Tomáš Korbař

John Steinbeck

PLÁŇ TORTILLA

Alpress

Překlad: Martin Hilský

Oscar Wilde

IDEÁLNÍ MANŽEL

Artur

překlad: J. Z. Novák

E. M. Forster

CESTA DO INDIE

Euromedia Group – Knižní klub

Překlad: Josef Schwarz

Stefan Zweig

HVĚZDNÉ HODINY LIDSTVA

Nakladatelství Andrej Šťastný

Překlad: Ladislav Jehlička, Rudolf

Vápeník

Karel May
ČERVENOMODRÝ METUZALÉM
Vydavatelství Václav Vávra
Překlad: Milan Korejs

ZAHRANIČNÍ AUTOŘI

Tess Stimsonová
KLUB GIZOLOŽNÍKŮ
Mladá fronta

Ann Grangerová
POHŘBEN ZAŽIVA
Motto

Joseph O'Connor
HVĚZDA MOŘÍ
Mladá fronta

Peter James
VRAŽDY V REZIDENČNÍ ČTVRTI
Brána

Erich Kästner
TŘINÁCTÝ MĚSÍC
(VÝBOR Z POEZIE)
Dokořán

Phil Sparrowhawk
TRÁVA
Volvox Globator

Ludwig Wittgenstein
TRACTATUS LOGICO-PHILOSOPHICUS
Oikoymenh

Simon Cox
ATLANTIDA OD A DO Z
Euromedia Group – Knižní klub

ROZHLAS:

1. 1. 2008
ČRo 2
Karel Šiktanc:
JEDNA HRŮZA

26. 1. 2008
ČRo 3
Bernard Shaw:
ČOKOLÁDOVÝ HRDINA
překlad doc. Otto Ornest

31. 1. 2008
ČRo 3
Martin Jonols Röhlcke Montelius:
HÖKARÄNGEN
překlad: Zbyněk Černík

19. 2. 2008
ČRo 3
Andrew McLay:
PAVOUK NA ZDI
překlad: Josef Hlavnička

ČESKÁ TELEVIZE:

23. 2. 2008
Éric-Emmanuel Schmidt:
HOTEL MEZI DVĚMA SVĚTY
(televizní záznam inscenace Divadla F.X. Šaldy v Liberci)
překlad: Michael Láznovský

Zajímavé tituly vydané na AV nosiči:

termín vydání: únor 2008
Josef Menzel:
MÍŠA KULIČKA V RODNÉM LESE
jako příbal ke stejnojmenné knize
vydavatel: STUDIO Trnka s.r.o.

Projekt 8v8 2008 odstartoval

Od března opět probíhá nový ročník cyklu scénických skic 8v8, které pořádá agentura DILIA, Divadlo LETÍ a Švandovo divadlo. 27. března proběhlo v režii Daniela Špinara scénické čtení hry *Metal4Ever* mladičké české autorky **Heleny Eliášové**, která byla oceněna v prvním ročníku dramatické soutěže Zlatá divadelní žába o novou autorskou divadelní hru, reflektující problematiku rovných příležitostí žen a mužů. 6. dubna pak představila režisérka Martina Schlegelová nejžhavější novinku *Teminus/Konečná* z pera jednoho z nejzajímavějších současných irských dramatiků **Marka O'Rowea**. Obě čtení se setkala s nebyvalým diváckým zájmem. 20. května se můžete těšit na kafkovskou vizi jednoho z nejvýznamnějších současných španělských autorů **Juana Mayorgy** v režii Alice Nellis a 2. června se představí v režii Mariána Amslera text **Davidu Drábka** *Náměstí bratří Mašinů*, který získal druhé místo v dramatické soutěži cen Alfréda Radoka za rok 2007.

Synopse her uvedených v rámci projektu 8v8 naleznete na www.dilia.cz/synopse. Více informací o samotném projektu scénických skic na www.dilia.cz/8v8.

Ceny Alfréda Radoka za rok 2007 uděleny

V neděli 16.3. 2008 proběhlo v Divadle Kolowrat ND udílení Cen Alfréda Radoka za rok 2007. Již tradičně byly vyhlášeny také výsledky dramatické soutěže, v níž opět uspěli autoři agentury DILIA. Nejvýrazněji potom již několikanásobný laureát tohoto ocenění, dramatik **David Drábek**, který získal druhé místo se svou hrou *Náměstí bratří Mašinů*, jež ve formě scénické skici v rámci projektu 8v8 uvede DILIA ve spolupráci s Divadlem LETÍ 2. června 2008 ve studiu Švandova divadla. Mezi finálové texty byly nominovány také hry **Lenky Lagronové** – *Pláč* a **Kateřiny Rudčenkové** – *Čas třeshňového dýmu*. Všem našim dramatikům k úspěchu gratulujeme!

Synopse her naleznete ve Zprávách DILIA 2008 v rubrice *Nabízíme* a také na webových stránkách www.dilia.cz/synopse.

Správní rada DILIA udělila již potřetí Uznání

Správní rada divadelní, literární, audiovizuální agentury DILIA již potřetí ocenila umělce za jejich celoživotní umělecké tvůrčí činy, občanské postoje a ostatní aktivní činnosti v široké oblasti kultury. **Uznání** uděluje Správní rada spolu s ředitelem DILIA na písemný návrh jednot-

livců nebo profesních klubů členům DILIA, zpravidla starším šedesátilet. Oceněnému přísluší finanční odměna ve výši 20.000 Kč. Na předvánočním setkání členů DILIA, dne 7. prosince 2007 byli oceněni scénáristka **Mgr. Bohumila Zelenková**, překladatel **dr. Jindřich Pokorný** a hudební skladatel **prof. Ilja Hurník**.

Heptalogie Hieronyma Bosche dokončena

Pozoruhodný dramaticko-divadelní projekt právě dokončil argentinský autor, režisér a překladatel Rafael Spregelburd. Pod názvem *Heptalogie Hieronyma Bosche* od roku 1996 do letoška postupně psal cyklus sedmi divadelních her inspirovaných slavnou Boschovou deskovou malbou Sedm smrtelných hříchů. Postmoderní dramatik plně vnímá naši ateistickou současnost, a proto jsou jeho hříchy daleko spíše než urážkou Boha pouhými deviacemi. Tituly her tedy zní *Nechutenství*, *Extravagance*, *Skromnost*, *Panika*, *Hloupost*, *Paranoie* a *Tvrdohlavost*.

Dosavadní statistika celého projektu není bez zajímavosti. V sedmidílném cyklu vystupuje celkem 57 ženských a 58 mužských postav. Dvě hry se odehrávají v minulosti během 2. světové války, dvě v současnosti a jedna v budoucnosti. Dějištěm je dvakrát Evropa (Itálie a Španělsko), jedenkrát USA, jedenkrát Latinská Amerika (Venezuela a Uruguay), třikrát Argentina a jedenkrát virtuální mediální prostor. Formálně a žánrově zabírají hry celé spektrum od monodramatu po hry s větším obsazením, jedná se převážně o komedie, často se složitě propletenými příběhovými liniemi, které kladou vysoké nároky na herecké výkony i režijní a scénografickou organizaci hracího prostoru. Inspirací ke hrám byly středověké koncepty křesťanských hříchů, ale témata jsou zcela aktuální: přetvářka, moc peněz, matení jazyků, slov a významů,

sex a charita, hlad po fikcích, modeling, mediální manipulace, strach ze smrti atd.

Dosavadní inscenace jednotlivých částí *Heptalogie Hieronyma Bosche* dosud nebyly sečteny, ale hry se již dočkaly premiér v Latinské Americe, Evropě i Severní Americe. Jedna z jejích částí, *Panika*, byla v roce 2005 uvedena v Činoherním studiu Ústí nad Labem v režii Jána Šimka. Světová premiéra poslední sedmé části *Tvrdohlavost* bude uvedena 2. května 2008 v Schauspielhaus Frankfurt v dramaturgii Rafaela Spregelburda a v režii Burkharda C. Kosminského.

Všechny hry zařazené do cyklu *Heptalogie Hieronyma Bosche* jsou k dispozici v originále v DILIA, *Panika* a *Skromnost* v českých překladech. V současnosti vzniká překlad *Hlouposti* do českého a *Paranoie* do slovenského jazyka. DILIA nabízí i další hry Rafaela Spregelburda, rozhodor s tímto argentinským autorem byl publikován ve Zprávách DILIA Podzim 2007.

Dramatické novinky na letošní cenu Mülheimer Dramatikerpreis 2008 nominovány

V rámci festivalu současné dramatiky *Stücke* je v německém Mülheimu každoročně udělována prestižní cena za nejlepší německy psanou dramatickou novinku. Festival i nominované ceny bývají udělovány jak dnes již proslaveným autorům, tak mladým nadějím. Nominace na letošní cenu, která bude udělena v květnu t.r., jsou známy:

10

Fritz Kater: Heaven (zu tristan) Dea Loher: Das letzte Feuer

Philipp Löhle: Genannt Gospodin

Ewald Palmetschofer: hamlet ist tot. keine schwerkraft

René Pollesch: Liebe ist kälter als das Kapital

Theresia Walser: Morgen in Katar

Laura De Weck: Lieblingmenschen

Felicia Zeller: Kaspar Häuser Meer

Synopse některých nominovaných her najdete ve Zprávách DILIA Jaro 2008 a na internetových stránkách DILIA.

Výročí námi zastupovaných hudebních skladatelů

Letos slaví svá významná výročí tito hudební skladatelé:

Miroslav Hlaváč (1923) (*na fotografii*)

Václav Felix (1928)

Miloš Vacek (1928)

Bohuslav Sedláček (1928)

Petr Mandel (1938)

Petr Skoumal (1938)

Zbyněk Matějů (1958).

Miroslav Hlaváč

V roce 2009 budou mít kulatá výročí tito naši skladatelé:

Josef Bohuslav Foerster 150 let od narození

Jana Zdeněk Bartoš 100 let od narození

Bohuslav Martinů 50 let od smrti

Nominace na Ceny MKČR

Ministerstvo kultury vydalo výzvu pro zájemce o podávání návrhů na nominace *Ceny Ministerstva kultury za přínos v oblasti divadla, hudby, výtvarného umění a architektury pro rok 2008*. Ceny se udělují:

- k ohodnocení výjimečných uměleckých tvůrčích nebo interpretačních počinů
- nebo za dlouhodobé umělecké zásluhy v oblasti divadla, hudby a výtvarného umění a architektury

Návrhy na udělení cen mohou podávat fyzické nebo právnické osoby na adresu Odbor umění a knihoven, Ministerstvo kultury, Maltézské nám. 1, 118 11 Praha 1 do **31. května 2008**.

Zlatá divadelní žába 2008 startuje

Organizace Žába na prameni vyhlašuje druhý ročník dramatické soutěže o autorskou divadelní hru s tematikou rovných příležitostí. Smyslem soutěže je osvětlit, zpřístupnit a otabuizovat téma genderu a rovných příležitostí, které je u nás dosud málo pochopené. Cílem soutěže má být nejen vznik nových, autorských divadelních her, ale také ztvárnění tématu rovných příležitostí žen a mužů prostřednictvím uměleckých prostředků a otevření tématu širšímu publiku. Do soutěže mohou původní divadelní hry přihlásit autoři či autorky píšíci česky nebo slovensky, pokud odešlou přihlášku nejpozději do **30. května 2008** a splní podmínky soutěže. Ceny získávají první tři vybrané divadelní hry. Vítězná hra bude také uvedena Divadlem LETÍ formou scénického čtení. Více informací na www.zabanaprameni.cz/zlata nebo na www.dilia.cz

Výhodné provozování her – zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravce). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 153,- EUR brutto + 8 % z tržby

Synopse zde uvedených her jsou na webu www.dilia.cz/synopse.

jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)	jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Leonard Gershe - Motýli	za 7 % netto (30. 6. 08)	D.Wasserman, K.Kesey - Přelet nad kukaččím hnízdem	za 7 % brutto (31.12. 09)
Martin McDonagh - Osířelý západ	za 6,5 % netto (30. 6. 08)	Joe DiPietro - Famílie	za 7,7 % netto (26.1. 10)
Paula Vogel - Nejstarší řemeslo	za 6 % brutto (23. 7. 08)	Noël Coward - Rozmarný duch	za 7 % netto (28. 2. 10)
Burton Lane - Divotvorný hrnec	za 6 % brutto (30.12. 08)	David Farr - Brýle Eltona Johna	za 8 % brutto (23. 3. 10)
Tennessee Williams - Tramvaj do stanice Touha	za 6 % brutto (22. 2. 09)	D. Wassermann - Muž z La Mancha (nutný hud. materiál)	za 10 % brutto (31. 3. 10)
Timberlake Wertenbaker - Pro dobro vlasti	za 6 % brutto (22. 2. 09)	Ray Cooney - všechny jeho hry	za 6 % netto (20. 5. 10)
David Mamet - Glengarry Glen Ross (Konkurenti)	za 6 % netto (28. 2. 09)	Thorton Wilder - Naše městečko	za 7 % netto (19.10. 10)
David Mamet - Sexuální perverze v Chicagu	za 6 % netto (17. 3. 09)	John Patrick - Paní Savageová v rozpacích	za 7 % netto (31.12. 10)
Éva Pataki - Edith a Marlene	za 8 % netto (17. 4. 09)	Arthur Miller - Pohled z mostu	za 7 % netto (31.12. 10)
Martin Sherman - Když tančila	za 6 % netto (13. 6. 09)	John Patrick - Manžel pro Opalu	za 6 % netto (31.12. 10)
Simon Williams - Polib tetičku	za 6 % netto (13. 6. 09)	Alan Ayckbourn - Postelová fraška	za 8 % netto (10. 1. 11)
Austenová, Stanford, Maxwell - Pýcha a předsudek	za 8 % netto (20. 6. 09)	Richard Bean - Novomanželské apartmá	za 8 % netto (7. 2. 11)
Bernard Shaw - všechny hry	za 9 % brutto (30. 6. 09)	Joan Shirley - Vražda sexem	za 6 % netto (17. 3. 11)
Neil LaBute - Some Girl(s)	za 7,7 % netto (1.10. 09)	Joe Orton - Kořist	za 6 % netto (30. 3. 11)
Neil LaBute - Tlustý prase	za 7,7 % netto (26.10. 09)	Anthony Shaffer - Hříčky se smrtí	za 8 % netto (26. 9. 11)
Jeffrey Hatcher - Jeden Picasso	za 6 % netto (30.10. 09)	Willy Russell - Pokrevní bratři	za 8 % netto (18. 10. 11)
Frederick Knott - Čekej do tmy	za 6 % netto (31.12. 09)	Arthur Miller - Smrt obchodního cestujícího	za 7 % netto (31. 12. 11)
Noël Coward - Soukromé životy (Private Lives)	za 7 % netto (31.12. 09)	Arthur Miller - Čarodějky ze Salemu	za 7 % netto (31. 12. 11)
Kander, Ebb - Cabaret	za 10 % netto (31.12. 09)	Robert Bolt - Ať žije královna	za 6 % netto (3. 9. 12)
Reginald Rose - Dvanáct rozhněvaných mužů	za 6 % netto (31.12. 09)	Joe Orton - Jak se bavil pan Sloane	za 8 % netto (12. 9. 12)
Alan Ayckbourn - Jó, Vánoce	za 6 % netto (31.12. 09)	Christopher Hampton - Nebezpečné vztahy	za 8 % netto (16. 1. 13)
John Patrick - Pohled a budeš udiven	za 8 % netto (31.12. 09)		

12

| rozhovor |

**RADMILA ADAMOVÁ
A PETR KOLEČKO**

ČESKÁ DRAMATIKA SI SVOU KRIZI VYTVÁŘÍ SAMA

Rozhovor vedla
Marie Špalová

V prosinci loňského roku proběhla v New Yorku inscenovaná čtení Vašich her Holky Elky a Britney Goes to Heaven, kterých jste se osobně zúčastnili. Jak Vás za mořem přivítali?

R. A.: Velice dobře. Byla jsem na zkouškách, hra je zaujala, pracovali s chutí a s nasazením, zajímal je můj názor.

P. K.: Dobře. Lidé, se kterými jsem se setkal já, moc dobře vědí, že Spojené státy nejsou v současné době nějakou výstavní klenotnicí uměleckého divadla. Naopak měli respekt z mého východoevropského původu. Kdyby si pořádně přečetli tu hru, no nevím... Ale moc se mi tam líbilo po všech stránkách. Hlavně basketbal tam mají skvělý.

Jak se k Vaším textům postavili inscenátoři? Došlo k nějakým výraznějším interpretačním posunům?

R. A.: Vůbec neškrtali, v překladu změnili asi tři slova a velice slušně se optali, jestli nejsem proti. Velkým, a musím dodat, že příjemným, překvapením bylo to, že režisérka Marcy Arlin interpretovala postavu Ošetřovatelky jako zápornou. Hru jsem záměrně takto napsala, je tam otevřená možnost interpretace. U nás, v divadle Letí, se přiklonili k té kladné variantě, takže jsem se těšila, že v N. Y. si užiji i tu druhou. A tím, že herečky podtrhly groteskní prvky v druhé části hry, eliminovali rozdíl

obou částí hry. U nás se vždy inscenovala první část jako komedie a druhá jako tragédie. Ale hra sama, bez přepisování, nabízí i jiné možnosti. Když je žádný dramaturg u nás neakcentoval, začínala jsem pochybovat, jestli se mi vůbec podařilo tento svůj úmysl naplnit. Díky čtení v N. Y. jsem si o svých schopnostech psát opravila mínění.

P. K.: Neřekl bych, že interpretačním posunům. Ale režisér hodně pracoval s jazykem jednotlivých postav v tom smyslu, že italský mafián mluvil italskou angličtinou, hooligan cockney a herec, co hrál Kolbena se nějak pokoušel o něco jako českou angličtinu nebo co, moc jsem to nepochopil, on asi taky ne. Ale jinak tomu ten pokus s přízvuky pomohl.

Jaký byl ohlas diváků? Lišily se nějak reakce newyorského publika od těch, na které jste zvyklí u českých diváků?

R. A.: S napětím jsem sledovala diváky během čtení. Nebála jsem se odlišnosti jazykové, protože dobře vím, že tato hra na tom nestojí, spíše jsem byla zvědavá, co společenský kontext. Diváci hře velice dobře rozuměli, celé čtení tzv. „šli“ s herečkami, které byly naprosto skvělé. Po čtení následovala diskuse, takže jsem měla možnost s diváky i mluvit. Ohlas byl velice kladný. Potvrdilo se, že jsou Elky v dobrém smyslu „globální“ hra. Funguje i v cizím prostředí.

P. K.: Myslím, že se jim to docela líbilo. To se většinou děje i u nás, tedy když nepřijdou divadelníci, kteří přece jen poznají, kudy to hrajeme.

Cesta českého dramatika k uvedení jeho hry ve Spojených státech je spletitá, trnitá, ne-li nemožná. Máte přesto pocit, že není promarněným časem české hry v USA propagovat?

R. A.: S uvedením v N. Y. jsem vůbec nepočítala, nakonec k tomu možná dojde. Po čtení totiž přišla za režisérkou producentka s tím, že má zájem hru inscenovat. Šance pro české autory tedy je. Stačí napsat hru, kterou je možné „vyvést“. I kdyby se však nepodařilo uvedení hry dotáhnout do zdárné premiéry, určitě má smysl propagovat české hry v USA. Když pomínu hledisko zviditelnění české kultury a umění ve světě, rozhodně musím zdůraznit přínos pro jednotlivé tvůrce. Konfrontace s jiným publikem je to nejlepší, co se umělci může přihodit a na čem si může určité principy, které uplatňuje ve svém díle, ověřit. Zpětně se to v dobrém odrazí na jeho tvorbu, což bude pro českou kulturu jen dobře.

P. K.: Nevím. Jedině když se text líbí režisérovi, co samotné čtení dělá. To je vlastně potenciálně jediný inscenátor, který by hru inscenoval pouze na základě čtení. Ale stejně se všechno vždycky upeče v hospodě někdy úplně jindy. To je konečným důvod, proč se třeba v Čechách moje hry tak hrají. A stejně tak důvod, proč jsem byl v New Yorku každý večer v hospodě...

V obou hrách se objevuje téma mediální kultury, ať už je to svět top modelingu v Holkách Elkách, nebo reality show v Britney Goes to Heaven. Nestává se právě tohle téma v kultuře poslední dobou tak trochu módou?

14

R. A.: Vůbec ne. Kdybych žila ve společnosti sběračů plodů, určité mé hry budou jiné. Ale pokud žiji ve světě, kde více než polovina dívek v první třídě základní školy chce být modelkou, zdá se mi, že nemám šanci, než psát, jak píšu. Na druhou stranu zdůrazňuji, že hra Holky Elky je o modelkách jen v prvním plánu. Dobře se to ukázalo právě v N. Y., kde herečky na besedě s diváky říkaly, že mají pocit, že je hra přesně o nich. A herectví je přece staré povolání. Hra je o určitých mechanismech, které fungují ve společnosti obecně. Nenapsala jsem stejnou hru o zdravotních sestřičkách jen z toho důvodu, že na světě modelek je téma hry lépe „vidět“.

P. K.: Bohužel, nějak vhodně zpracováno, nestává. Přitom je to jedno z největších témat, co místní středoevropská nuda nabízí. Intelektuální umění mediální kulturu jako téma vůbec neuznává a brak ji pouze využívá bez toho, aby k ní zaujal nějaký postoj.

Stále se hovoří o krizi české dramatiky. Vaše hry se ale, přestože patříte k nejmladší generaci autorů, již dočkaly svého uvedení. Jak se tedy žije mladým českým dramatikům?

R. A.: V českých divadlech se situace zlepšuje, nové hry se uvádí více. Zdaleka to není ideální, protože by inscenace nových českých her měly tvořit hlavní dramaturgickou linii divadel, ne okrajovou. Vadí mi, kolik zahraničních autorů se inscenuje u nás. Nechci být nacionalista, ale už jen proto, že naši autoři se venku neuplatní, bych jako dramaturg měla určitou hrdost a nenechala bych se uplatit zahraničními granty. Své hry už nenechám překládat do němčiny. Myslím, že jsou to vyhozené peníze. Víím, že je v Německu nebo Rakousku nikdo neuvede. Nejde o kvalitu, jde o to, že mají své autory, proč by uváděli nás? Angličtina má

význam, protože našťestí v N. Y. je každý více či méně cizincem a nehledí na nás přes prsty.

P. K.: Česká dramatika si svou krizi vytváří sama kontraproduktivními aktivitami jako je soutěž při Nadaci Alfréda Radoka či různé „české sezóny“, projekty „česká hra“ a podobné věci, které dělají z české hry něco paranoimálního. Divák pak jde na hru s tím, že by se vlastně normálně do divadla ani nedostala nebo nejde vůbec. Tady pak začíná začarovaný kruh, kdy se inscenátoři bojí českou hru normálně nasadit, lidi na ní jít, a tak dále. Já tyhle „projekty“ ignoruji, a tak se mám dobře. Baví mě to, občas jsou i nějaké peníze, celkem pohoda.

Radmilo, tvá hra Holky Elky byla už na jevišti zpracována dvakrát, na podzim se chystá inscenace další tvé hry v Uherském Hradišti. Budeš se na jejím vzniku nějak podílet, nebo hru s důvěrou svěříš do rukou inscenátorů?

R. A.: Mé hry jsou otevřené, stejně jako já – spolupráci, komunikaci. Hra má být pružná a živá. Dramaturgyně Hanka Hložková a režisérka Martina Schlegelová mě ke spolupráci vyzvaly a já jsem tomu velice ráda. S Martinou Schlegelovou se znám už z inscenace Elek v divadle Letí a vím, že mé divadelní poetice výborně rozumí. Hanka Hložková si zase umí za textem stát. Těším se na jejich názory a připomínky, na hře budu dál pracovat. Nebráním se tomu udělat přímo pro konkrétní soubor verzi „na tělo“. Naopak je to pro mne výzva a naplnění toho, jak si představuji práci dramatika.

Petře, jsi jedním z nejmladších českých dramatiků a zároveň jedním z nejhranějších. V současné době jsou na repertoáru českých

divadel hned čtyři tvé hry, přičemž dvě poslední vznikly přímo na tělo souboru a divadlu. Píše se ti lépe pro konkrétní herce nebo máš raději naprostou volnost?

P. K.: To trochu souvisí s předchozí otázkou. Já si myslím, že hry jsou od toho, aby se hrály. Text je složka divadelního představení. Já jsem studoval praktické divadlo a jako praktickou složku přivádím text. Takže je jasné, že radši píšu rovnou s přihlédnutím k realizaci.

Poslední otázka, pokud byste si mohli vybrat, na scéně kterého divadla byste nejraději viděli inscenovánu Vaši hru?

R. A.: Všude tam, kde ji budou dělat rádi a s chutí. Jinak to nemá vůbec smysl.

P. K.: To je přece jasné. V divadle ABC. Nejlépe Zlatý prsten Jana Třísky. Byla by to sranda a ještě navíc tantiémy.

Petr Kolečko: Britney Goes to Heaven (Divadlo Petra Bezruče, Ostrava, foto: Petr Hrubec)

Radmila Adamová: Holky Elky (Divadlo LETÍ, Praha)

RADMILA ADAMOVÁ (CZ)

Od roku 1995 žije v Brně, soustavně se zabývá divadlem. Je absolventkou Vyšší odborné školy informačních a knihovnických služeb, v současné době studentkou doktorského programu teorie a historie divadla na FFMU v Brně. V letech 1998 až 2003 působila jako autorka, režisérka a scénická výtvarnice souboru M+M, inscenovala vlastní experimentální texty, například *Jeden den Josefiny*, *Gloria*, monodrama *Pan Bu*. Od roku 2005 je zastupována agenturou Dilia, věnuje se intenzivně dramatické tvorbě, v níž osobitým způsobem reflektuje pozici ženy v kontextu současné mediální kultury. Za hru *Holky Elky*, která byla uvedena již ve dvou divadlech a ve formě scénického čtení prezentována v Immigrants Theatre v New Yorku, získala **Cenu Evalda Schorma** za rok 2005.

Divadelní hry:

- **Holky Elky**, 2005, premiéra květen 2006, Eliadova knihovna v Divadle Na zábradlí, Praha
- **Little Sister**, 2005
- **(Come On) Let's Play (Everybody)**, 2006

PETR KOLEČKO (CZ)

Student režie a dramaturgie na pražské DAMU, kde se již od prvního ročníku věnuje dramatické tvorbě. V roce 2005 se účastnil autorské dílny v Činoherním studiu Ústí nad Labem. Jeho hra *Britney Goes to Heaven*, kterou uvedlo ostravské divadlo Petra Bezruče, získala grant agentury DILIA, byla přeložena do angličtiny a v prosinci 2007 byla prezentována formou scénického čtení v Immigrants Theatre v New Yorku. Byla také přeložena do polštiny a scénicky přečtena v Teatru pod Ratuszom v březnu 2007. Hra *Soumrak bodů*, kterou napsal jako svůj bakalářský projekt na DAMU a která se tuto sezónu uvádí v pražském divadle DISK v rámci inscenace Mužské záležitosti, byla nastudována Českým rozhlasem Vltava a na stejné stanici byla také uvedena v únoru 2007. V divadle DISK je současně na repertoáru jeho nová hra *Láska vole* a v pražském divadle A studio Rubín sklízí úspěchy jeho společný autorský projekt s Tomášem Svobodou *Zlatý prsten Ondřeje Pavelky*. Působí také v týmu scenáristů seriálu Českého rozhlasu *Život je pes*.

Divadelní hry:

- **Změna**, 2003/2004, premiéra Divadlo Na Prádle, Praha
- **Bez orientace**, 2004/2005, premiéra Divadlo Na Prádle, Praha
- **Britney goes to heaven**, 2005/2006, premiéra Divadlo Petra Bezruče, Ostrava
- **Soumrak bodů**, 2006/2007, premiéra Divadlo DISK, Praha
- **Láska vole**, 2007/2008, premiéra Divadlo DISK, Praha
- **Zlatý prsten Jana Třísky**, 2007/2008, premiéra A Studio Rubín, Praha

16

| nabízíme |

české hry

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

FINÁLOVÉ TEXTY DRAMATICKÉ SOUTĚŽE CEN ALFRÉDA RADOKA 2007

David Drábek
NÁMĚSTÍ BRATRŮ MAŠÍNŮ

Obsazení: 19 mužů/10 žen – lze inscenovat v menším obsazení

Podtitul *Hra o nehybnosti* výstižně charakterizuje nejnovější hru Davida Drábka. Její hrdinové trčí ve stojatých vodách svých nicotných a absurdních existencí, ze které je nezachrání ani smrt, byť sebevíc svůdná. Invalidní důchodce Vendelín neuspěl jako milenec, manžel, otec a dědeček, neúspěšný je i jako revizor v pražské MHD, trapný je i sám důvod jeho invalidity. Jehovistka Rita je osamělá a ne úplně normální, stejně jako prodejce Nového prostoru, bezdomovec Jeroným; zpěvák Zapík se svou pseudoangličtinou a rozhalenkou je olezlá vykopávka z období normalizace, ani dalším postavám se nedaří dvakrát nejlépe, ani jejich životy nejsou zrovna důstojné. Strípky jejich osudů se v první části, nazvané *České hoře*, protínají na maškarním báli, kam hrdinové přicházejí v bizarních převlecích za zvířata a rostliny, do trapně komických scének se mísí fantaskní výjevy s Labutí ženou, smrtí, v jejímž objetí se Vendelín marně snaží spočinout. Druhá část hry, nazvaná *České moře*, se zprvu zdá být realistickou situací v unesené tramvaji, ve které neznámý terorista drží cestující. Postupně vychází najevo, že téměř všichni nějak souvisí s Vendelínem, jde o jeho bývalé milenky, přátele, teroristou, který se dožaduje cesty

na Náměstí bratří Mašínů a k českému moři (...na český moře nepotřebuju žádný letištní poplatky ani ol inklůziv lást minyt, já jsem nikdy nedělal problémy, ale teď budu, protože můj život hnije od hlavy k patě...) je Vendelínův syn Hynek. Hrdinské smrti v explodující tramvaji ani polibku Labutí ženy se ale Vendelín nedočká, čeká ho probuzení na JIPce, manželka Petra, stojaté vody a nehybnost. **Hra získala druhé místo v dramatické soutěži Cen Alfréda Radoka 2007.**

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lenka Lagronová

PLÁČ

Obsazení: 4 – 6 žen

Helenka se vrací do svého rodného domu, všechno je tak, jako kdysi, když z něj odcházela. Sousedky Sylva a Květa mají radost, že ji zase vidí, je přeci jejich, teď sice slavná autorka, ale pořád jejich. Květa ji znala, ještě než se narodila, její mamince do porodnice přinesla kompot a tatínka s kočárkem Květin manžel každý den doprovázel na procházky. Byl tajnej, ale Helenčin tatínek nikdy nedělal neplechu, jen po té nehodě v Jáchymově byl dlouho v neschopence, chodil po půdě s provazem, ale elektrické šoky ho brzy vyléčily. Byl to skvělejší táta, Helenka byla taková tatínkova princezna. Všechno je tak, jak má být, jen růžový záhon už dlouhá léta nekvete a altánek se zřítil. A ze sklepa se ozývá klavír. Ve sklepe jsou vzpomínky, uskladená minulost, tlející historie rodiny a Helenčina sestra Alenka...

Nejnovější hra s autobiografickými rysy jedné z nejuznávanějších současných českých autorek, Lenky Lagronové se umístila ve **finále dramatické soutěže Cen Alfréda Radoka 2007.**

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kateřina Rudčenková

ČAS TŘEŠŇOVÉHO DÝMU (HRA V POLOSNU)

Obsazení: 3 ženy

Tématem hry jsou mezigenerační vztahy mezi ženami jedné rodiny, jejich vztah k mužům, vztah dcer a matek, dále náš vztah k předkům, či téma, jak se v rámci rodiny dědí dispozice ke stejným chybám v manželství. Hra, napsaná poetickým jazykem, se snaží popsat komicko-tragickou formou tlak, který je na ženy v naší společnosti vyvíjen, aby byly „správnými ženami“, vdaly se a měly děti atd.

Hra má dvě roviny – jednu reálnou, v níž se setkávají tři ženy jednoho rodu – dcera, matka a babička, která přichází ze záhroby, aby napomohla usmíření a přijetí mezi matkou a dcerou. Druhá rovina je snová – v ní jakožto v paralele k beckettovskému Čekání na Godota čekají tři ženy na svou svatbu. Jde o ženské „hrdinky“ národních pohádek a dětské předobrazy „správných žen“ Popelku, Sněhurku a Šípkovou Růženku – na svatbu čekají marně, ženichové ani svatebčané nepřicházejí, místo toho postavy projdou symbolickou proměnou v tajemné androgyny.

Hra Čas třešňového dýmu vznikla v rámci rezidentního pobytu autorky v londýnském Royal Court Theatre a umístila se ve **finále dramatické soutěže Cen Alfréda Radoka 2007.**

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vladimír T. Gottwald

HOTEL MODRÁ HVĚZDA

Obsazení: 10 mužů, 6 žen

Žánr: hudební komedie

Hudební komedie podle filmového scénáře Václava Wassermana & Martina Friče Hotel Modrá hvězda přivádí na jeviště příběh stále populárního Fričova stejnojmenného filmu, oproti předloze posunutý hlouběji do atmosféry prvorepublikové. Zchátralý hotýlek, který zdědila Zuzanka, zde není domovem trojice mladých gentlemanů, ale trojice (dvou mužů a jedné ženy) pouličních muzikantů. Díky tomu má jevištní verze dvě hudební roviny. Jednou je právě „městský folklór“, tedy písničky „staropražské“, druhou filmové melodie první poloviny minulého století. Zaznívají zde nejen z filmové předlohy známé Slunečnice a Mám život hrozně rád, ale i další hity filmové (Hm, hm, ach ty jsi úžasná, Oči čokoládové, Sám chodívám rád...) a pouliční (Vandroval malíř, Mandolinka...), stylově doplněné o několik songů původních. I v divadelní verzi se po plesu umělců – v našem případě karnevalu v onom lepším hotelu Modrá hvězda – pochopitelně musí všechna nedorozumění vysvětlit a ti praví se nakonec nacházejí, zde nikoli ve finále svatebním, ale poněkud bláznivém, respektive (chceme-li zůstat u terminologie filmové) „crazy.“ Hotel Modrá hvězda opravdu není a ani nikdy nebyl dílkem realistickým. Patří mezi ty, které nám nabízejí iluzi jakýchsi idylických „starých zlatých časů“, pomyslné krásné doby, kdy dámy byly dámami a gentlemani gentlemany, kdy platilo dané slovo a mezi těmi slovy se zpívalo pro radost. My víme, že taková doba nikdy neexistovala (a ani nemohla), ale představa je to pěkná. Hotel Modrá hvězda je prostě pohádkou pro dospělé.

Hudební komedie Hotel Modrá hvězda byla na jevišti poprvé uvedena v Divadle Šumperk 10. listopadu 2007 a až doposud (březen 2008) uváděna před permanentně vyprodaným hledištěm.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

IVETA HORVÁTHOVÁ

Absolvovala Vysokou školu múzických umění v Bratislavě, obor filmová a televizní dramaturgie a scénaristika. Od roku 1985 působí v Bábkovém divadle na Rázcestí v Banské Bystrici, v roce 1992 se stala jeho ředitelkou. Jako dramaturgyně a scenáristka se věnuje dramatické a literární tvorbě pro děti a dospělé. Z povídkové tvorby – Nebojsaňa, 2005, 3. místo v soutěži o původní povídku pro děti. Z rozhlasové tvorby – Izabeliárana tx., Slovenský rozhlas, Banská Bystrica, Samsonka, 2. místo v soutěži Slovenského rozhlasu o původní rozhlasovou hru pro děti, 2005.

V divadelních hrách pro dospělé preferuje ženská témata. V různých formách a přibězích akcentuje současnou zkušenost žen, zabývá se otázkami mateřství a postavením ženy ve společnosti. Metodou genderového kontrastu odkrývá ženský a mužský svět, ve svých hrách spojuje prvky reálného a nereálného světa v jeden celek. S herečkami Divadla na Rázcestí a studentkami Akademie umění hledá podoby rodové (genderové) citlivého divadla. V Bábkovém divadle na Rázcestí, jako v jediném divadle na Slovensku, v letech 2003 – 2007 zrealizovala několik divadelních projektů věnovaných rodovým (genderovým) stereotypům a kulturně – společenskému pozadí vzorců a modelů chování mužů a žen, např. www.ruzovymodrysvet.sk, projekt studia T.W.I.G.A., Teater – women – improvisation – gender – action.

Divadelní hry (výběr):

– Dojímáte ma veľmi...

(fragmenty ze života a díla Dominika Tatarky, 1992)

– Neplač, Anna (2001, pod pseudonymem Július Meinholm, hra uveřejněná v časopise Aspekt 1/2002)

– Fetišistky (2005, druhé místo v soutěži Dráma 2005; uveřejněné ve sborníku Dráma 2004 – 2005, vydal Divadelní ústav Bratislava, 2006, uvedené ve Studiu Slovenského národního divadla, r. 2008)

– Sestry dušehojivé (2007, finalista v soutěži Dráma 2006, vydal Divadelní ústav Bratislava, 2007)

– Citová výchova hadej ženy (2007, hra o tajemstvích matek a dcer, uvedené v rámci rodového projektu www.ruzovymodrysvet.sk v BDNR Banská Bystrica)

– Predavačka koží (2007, třetí místo, jediná slovenská finalistka soutěže o první česko – slovenskou hru s genderovou tematikou Zlatá divadelní žába, Praha, 2007)

Iveta Horváthová

FETIŠISTKY

Obsazení: 6 žen a 3 mužské hlasy

Žánr: komorní drama s věčně živou mrtvou krásnou ženou

Příběh netradiční rodiny skládající se z dvou přítelkyň, uznávané herečky Maryly a manažerky Soni, jejich dcery, studentky Mišky. A věčně přítomné mrtvé sestry Ditty, fetiše všech žen. Příběh o současných vztazích mezi ženami různých generací. Příběh o fetiších žen. O tom, jak ženy vnímají svůj ženský úděl, ale i úlohu ženské krásy, rituálů oblékání a hraní

různých rolí ve svém životě a na veřejnosti. Je to též příběh o fetiších, kterými jsou vztahy žen s nepřítomnými muži (ne)žijícími v této rodině, kteří i přesto ovládají tyto ženy, jakoby vedle nich reálně existovali. Svědčí o dalším velkém ženském fetiši, kterým je láska. Příběh neplyne lineárně, je skladačkou událostí v čase. Začíná v okamžiku, kdy se dcera Miška rozhodne pod záminkou natočení studentské práce dozvědět pravdu o vztazích v rodině. Chce natočit video o životě a názorech své matky Maryly, lokálně známé hvězdy, a postupně se dozvídá pravdu, v jaké rodině žije a kdo je její skutečná matka. Miška odhaluje tabu z minulosti a vztahy dvou přítelkyň, které ji vychovávají. Minulost vstupuje do hry jako fetiš, věčně jinak podávaný a zkrášlovaný ženami. Podobným fetišem žen je slovo. Monologizované dialogy vyjadřují stavy a nálady žen, které žijí víc slovy než činy. Každá žena je herečka, a každá herečka prožívá životy mnohých žen, i o tom je tato hra. Fetiš hraní různých ženských rolí a prolínání (ne)pěkných rolí na jevišti života a v zákulisí života jsou hlavním motivem komorní studie o ženských vztazích.

Hra získala 2. místo v soutěži Dráma 2005 a v roce 2008 ji uvedlo Slovenské národní divadlo v Bratislavě v hlavní roli se Zdenou Studenkovou, Kamilou Magálovou / Božidarou Turzonovou a Táňou Pauhofovou. Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Iveta Horváthová

PREDAVAČKA KOŽÍ

Obsazení: 3 ženy a 2 muži, 4 kůže hlavní hrdinky

Žánr: komorní drama

Ženské tělo je arénou pro souboj duše a těla. Vždy skončí neočekávaně pro ženu.

Motto je současně hlavním konfliktem hry. Hlavní hrdinka Halina, úspěšná šéfredaktorka ženského časopisu Pergamen odchází ze svého

20

místa, aby se, i díky alkoholu, mohla potkat se svými kůžemi. Aby sama se sebou svedla souboj duše a těla. Postupně zjišťuje, jaké vrstvy kůže překrývají bolesti její duše. Jsou to kůže ve velikosti ženského oblečení S, M, L, XL, a spolu s nimi se dostává sama sobě pod kůži. Ke každé velikosti kůže patří názory podle věku a zkušeností. Hra si všímá rozporu mezi radami v ženských časopisech a realitou ženy, stereotypů v modelování ženského čtení a psaní pro ženy. Povrchní modely chování žen a vzorce oblékání, které šíří tichou deformaci, kdy se tělo ženy stává objektem a začíná žít svůj život mimo skutečné názory ženy. Hra je parodií na osvědčené rady ženských časopisů, které kompletně vymývají mozky ženám a přes své zaměření na ženu pracují viditelně proti ženám.

Hra s prvky sebeironického pohledu na ženský svět získala **třetí místo v prvním ročníku dramatické soutěže Zlatá divadelní žába** o novou autorskou divadelní hru, věnující se problematice rovných příležitostí žen a mužů, přičemž první a druhé místo nebylo uděleno.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Iveta Horváthová

SESTRY DUŠEHOJIVÉ

Obsazení: 2 muži, 5 žen

Žánr: komorní drama s prvky ironie

Každá rodina má svoje tajemství. O jednom z nich je i příběh jedné normální rodiny z malého města. Rodiny s matkou, otcem, dvěma živými sestrami a jednou mrtvou. Hra začíná rok po smrti nejlepší a nejkrásnější dcery, o jejímž tajemství její milující rodiče netuší a pěstují si svoje pietní iluze. Pod vlivem okolností, na výročí sestřina úmrtí se dostává přítelkyně/partnerka zemřelé sestry a obě dvě sestry musí řešit dilema, zda zveřejnit lesbickou orientaci mrtvé. Ve hře, jejímž dějištěm je pouze byt s balkónem,

Darina Martinovská

DOBRODRUŽSTVÍ ČMELÁKA BRUNDIBÁRA

Obsazení: variabilní – loutky a herci

Roztomilá loutková pohádka o čmelákovi Brundibáři, který si tak trochu myslí, že je ředitelem zeměkoule nebo alespoň louky... všechno ví, všechno už viděl a se vším si ví rady... jenže... Také se domnívá, že všem musí radit a že by jej všichni měli vlastně poslouchat. Není zlý, spíše takový popleta. V pohádce vystupují různí obyvatelé louky, s nimiž za rok diváci prožijí spoustu dobrodružství, velkou lásku s Motýlicí, stavění domečků, nebezpečí a uvidí, jak se Brundibár postará o nalezené miminko.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tomáš Pěkný

HAVRANE Z KAMENE

Obsazení: 2 muži, 5 žen

Patnáct obrazů a čtyři zpěvy o samotě a přátelství. Baladický příběh z časů, kdy spolu ještě všichni rozmlouvali: lidé, kameny, voda, stromy... Protagonistkou je mladička čarodějnice, která se cítí zoufale sama a hledá někoho živého, s nímž by se mohla sblížit. Setká se s venkovskou dívkou, které za příslib přátelství pomáhá získat ženicha. Přestože nesmí čarovat, neboť pokazila velkou zkoušku z čarování, kvůli své přítelkyni zákaz poruší. Je to krok nebezpečný a riskantní a postaví ji proti celému světu. Stihne ji za to trest – nesmí se vrátit mezi své, protože si už jednou nasadila lidskou tvář. Navíc dívka, pro kterou všechno riskovala, mladičkou čarodějnici zklame. Zbývají jí jen dvě cesty: stát se kamenem a žít v pomalém čase kamení, nebo jít mezi živé lidi. Rozhoduje se těžko: ví už o všech lidských křivolakostech a zradách. „Má však srdce otevřené do všech stran, jak ptačí pelíšek. A takoví lidé dovedou málem čarovat.“

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Iva Peřinová

PRIJEL BÍLÝ MEDVÍDEK

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Žánr: pohádka

Ach, tihle bílí lední medvídci! S těmi se tady v našich krajinách hned tak nepotkáte... Zato na ně můžete narazit v nové pohádce Ivy Peřinové. Takový náraz je pak nečekaný a prudký – zvláště, když zrovna jedete na lyžích. A přesně to se stalo Princezně – vesele si lyžovala (proč by princezny nemohly lyžovat?), když tu náhle bum – medvěd! No, spíš medvídek. Bílý lední medvídek, zatoulaný až z dalekého Eskymácka. Marně hledá cestu

22

zpět domů. Pomůže mu Princezna? Nebo snad její Ženich? Mimochodem tenhle Princ je zase výtečný skokan na lyžích! A nebo Medvídkovi pomůže Mudrc Anastáz, řečený Bambula, který žije dole pod zámkem? Někdo z nich mu určitě musí poradit! Dřív než se do toho všeho připlete ta podivná Ježibaba z chatrce nad strání. Ta ale umí střídat nálady! Jednou je hodná a usměvavá, podruhé zase zlá a zamračená... A se svou kouzelnickou hůlkou občas vyvádí hotové psí kusy. Vlastně spíš kusy kočiči...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vlastimil Peška

BABIČKA V TRENKÁCH (ANEB APRÍLOVÁ KOMEDIE)

Obsazení: 8 mužů, 7 žen a malý dámský kompars (není nutný)

Žánr: bláznivý vaudeville

Děj bláznivého vaudevillu je zasazen do konce dvacátých let minulého století. Autor scénáře uvádí: „Vůně dvacátých let, foxtrot, zajímavá a výrazná móda, art deco a komikové němého filmu, ale i scénáře českých operetek, ve kterých se bláznivé fantazii nekladly překážky, to vše bylo inspirací pro napsání Babičky v trenkách.“

Již sám název komedie napovídá, že je ve výstavbě bláznivého děje použito starého a osvědčeného prvku pro polechtání bránice, tedy převleku muže za ženu. Tento staletími osvědčený princip komediálnosti v průběhu děje košatí. V jednom okamžiku se na jevišti střetnou dokonce čtyři muži, které donutí vzniklá situace nucenému převleku za ženy. Naopak jedná z hlavních ženských postav použije pro vyřešení vzniklých svízeli mužského převleku. Vše se odehrává na pozadí téměř detektivní zápletky, do které se zaplete mnoho svérázných postav a postavíček, bez kterých se neobejde žádná z Peškových komedií. Hudba inspirovaná foxtrotem, valčíkem a melodikou starých kupletů dodává ději komedie, která se odehrává během jediného aprílového dne, kolorit zvoleného žánru – tedy vaudevillu. Babička v trenkách nabízí skvělý prostor

pro herecké „zařadit si“. Je vhodná nejenom pro profesionální scény, ale i pro vyspělejší ochotnické soubory.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Notový materiál zprostředkuje DILIA.

Vlastimil Peška, Jonathan Swift

GULLIVER V LILIPUTOVĚ (DENÍK BÁJNÉHO CESTOVATELE)

Obsazení: 1 herec, 7 loutkoherců a 5 loutkohereček

Žánr: komedie

Kdo by neznal proslulé Swiftovy příběhy o dobrodružných cestách Lemuela Gullivera, které byly napsány jako parodie na dobrodružné příběhy z cest, ale především jako satira lidské společnosti 18. století, která si obzvlášť brala na mušku život dvora anglického krále Jiřího I. Po téměř tři sta letech nám satira na dvorské poměry neříká zhola nic. Zůstal však skvělý, fantaskní, téměř pohádkový příběh, který znovu a znovu oslovuje nové generace svým nevšedním humorem.

Peškova dramatizace Gulliverových příběhů je samozřejmě určena pro živého herce, kterému sekunduje celá plejáda maňáskových postav. Jde v pravdě o velké loutkářské plátno, které může zaujmout svoji nevšedností nejenom profesionální loutkáře.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Roman Sikora

NEJVĚTŠÍ BÁSNÍK

Obsazení: 2 muži, epizodní postavy

Hra psaná ve stylu ostře satirické grotesky s výraznými prvky absurdity a autobiografickými odkazy vyjadřuje rozčarování mladého autora nad stavem českého (a snad nejen českého) divadla a úrovní lidí, kteří ho

řídí. Skládá se ze šesti volně propojených částí zachycujících kariéru fiktivního významného básníka. V celém textu hraje výraznou roli deformovaný jazyk. Zredukovaná větná stavba, již ve hře používají divadelní veličiny, je symbolem jejich rezignace na uměleckou a osobní výpověď ve prospěch laciné podbízení vkusu nejširšího publika. Divadlo v jejich podání má pouze sloužit občanům k odpočinku a zábavě. Hra ukazuje „největšího básníka“ nejprve jako neúspěšného uchazeče o post uměleckého šéfa divadelního souboru. Komise, jejíž členové nesou jména nebezpečných bakterií, ho však odmítá. Rada bakterií, které rozhodují, je metaforou nízkosti, která se stala normou a již převyšovat znamená vlastně handicap ve schopnosti být dostatečně lidový. Dále vidíme budoucího „největšího básníka“ jako servilního snaživce usilujícího o přízeň divadelního ředitele a nakonec jako uznávanou celebritu navrženou na prestižní ocenění. Účastníci večírku celebrity jsou duchaprázdni povrchní lidé bez zájmu o problémy reálného světa. Osamocený hlas anonymního rozhněvaného mladého muže je ostatními chápán jen jako roztomilá kuriozita. Závěr hry se odehrává v budoucnosti, kde už žádná hranice mezi vysokým a nízkým uměním neexistuje. Největší básník navštěvuje uměleckou školu, již před lety absolvoval. Pro její studenty je modlou. Žádný revoltující mladík se zde už nenajde, mladí umělci mluví po vzoru svých učitelů primitivním až strojovým jazykem. Pouze starý a zapomenutý herec bez zájmu okolí deklamuje Krále Leara. Teprve na pohřbu se mrtvý básník vymání „pravidlům divadelní hry“. Čestní hosté jsou vyhnání jeho přáteli z mládí, kteří se s ním rozloučí poněkud undergroundově po svém. Hra není bolestínským nářkem nad tím, že nekonformní tvůrci se těžko prosazují, ale napadá bezobsažnost kultury chápáné jen jako zábavní průmysl. Důsledkem takové kultury je myšlenková devalvace celé společnosti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rudolf Trinner

HRABĚ MONTE CHRISTO

Obsazení: 13 mužů, 6 žen, sbor

Žánr: činohra

Po zkušenostech s omezenými pěveckými možnostmi většiny ochotnických souborů přistoupil tentokrát Rudolf Trinner, jako už u celé řady svých úspěšných komedií, (*Agentura Drahoušek*, *Holka odjinud*, *Moje žena není anděl*, *Která je která aj.*), ke stejné úpravě i jeho původního muzikálu pouze ve formu činoherní, bez vložených zpěvů. Na více jak tisíci stránkách Dumasova románu je rozvinut děj v rozmezí dvaceti pěti let, aktivně v něm do děje zasahuje 176 osob a přesto zde Trinner dvaceti hlavními postavami co nejvěrněji tlumočí vše, co Dumasův román tak proslavilo. Je to nejen romantika samotného příběhu, ale i velká lidská pravda odhalující na jedné straně zradu a na druhé víru, nezlomnou vytrvalost a v neposlední řadě i lásku. Půl druhého dne napínavého čtení je zde zkráceno na pouhé dvě hodiny a scénická hudba nahraná PKO – Pražským komorním orchestrem, vše výrazně doplňuje. Ve dvou dílech s jedinou přestávkou vyžaduje inscenace pouze tři, většinou náznakové přestavby scény hlavní, ostatní děj se odehrává – při stažené oponě – na levé a pravé předscéně. Dumasův byl námět, autor k němu přidal ono nutné řemeslo, něco veršů, hudby a v neposlední řadě i „krapet“ nezbytného humoru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Orchestrální scénická hudba R. Trinnera je na CD k dispozici v DILIA.

Jiří Vobecký, Jiří Brdečka

PRINC A VEČERNICE

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Jevištňní úprava filmu podle scénáře Jiřího Brdečky volně převypráví příběh klasické pohádky „O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku“. V úpravě je zachováno slovní kouzlo Brdečkova neopakovatelného rukopisu s využitím citací jiných známých Brdečkových komedií. Příběh opouští filmovou stříhovost a usiluje o maximální zdivadelnění situací.

Starý král odchází relaxovat do lesů a hor a přenechává své království svému synovi – následníkovi trůnu Princí Velenovi. Ten se má postarat především o své tři sestry, které touží po vdávání. Princ se vyvdání sester maximálně povede, provdává je za pohádkové postavy Větrníka, Měsíčníka a Slunečníka. Sám se také seznámí s krásnou Princeznou Večernicí. Po pohádkové noci se probouzí nejen bez Večernice, ale i bez sester a rozelenému otci marně vysvětluje své počínání. Otec jej vysílá své sestry najít. Princ Velen při hledání svých sester i své vyvolené Večernice prochází nástrahami skutečného světa. Napřed je okraden v zájezdním hostinci, pak „vykořisťován“ povedeným hostinským, pak při „charitativní“ pomoci „jednonohému“ loupežníkovi prohlédne nástrahy podvodníků a o svou vyvolenou se musí ještě utkat s králem všeho nečasu Mrakomorem. Jako v každé správné pohádce vše dobře dopadne, princ Velen nejenže získá Večernici ale i souhlas svého otce s vyvdáním svým sester, jejichž manželé se nakonec ukáží být povedenými bratry krásné Večernice.

Adaptace si kladla za cíl především poskytnout tři nádherné herecké příležitosti třem mladým hercům, kteří coby Slunečník, Měsíčník a Větrník doslova Rajkinovsky vstupují a vystupují z dalších postav, pomocí nichž testují schopnosti a odhodlání svého nastávajícího švagra Veleny. Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

24

| nabízíme |

zahraniční hry – přeložené

Ivana Bakarič

SEX, LŽI A MOTOROVÉ PILY

Chorvatsko

Překlad: Jiří Vobecký

Obsazení: 3 muži, 3 ženy, případně 1 muž a 1 žena

Text chorvatské dramatické střední generace byl uveden v Divadle Kerempuh v roce 1997. Děj komedie popisuje způsob seznámení tří budoucích manželských párů. Autorka paroduje základní životní situace a dává dohromady zdánlivě harmonické páry, které následně prověří teprve další život. Ke všem dvojicím se vrací po několika letech soužití a předvádí, jak se slepá láska překvapivě změnila ve všední stereotyp, který spolu žijící dvojice ubíjí a vede doslova až k vraždě. První dvojice roztomilých mladých nemotorů se seznamuje podle příručky „Jak si získat partnera“. Oba lidé využívají všech pouček v maximální možné míře, aniž tuší, že svůj protějšek tímto způsobem poznat nemohou. O to horší rozčarování nastane, když po letech soužití se oba promění v arogantní sobecké jedince.

Druhá dvojice se seznamuje na inzerát. Demonstrativně submisivní žena hledá dominantního partnera, který by se o ni postaral. Již při prvním setkání získávají oba partneři dojem, že se k sobě ideálně hodí. Výsledkem společného soužití je však překvapivé prohození rolí. Ze submisivní milenky se stává dominantní žena a ze zdánlivě rozhodného a pevného muže se stává dokonalý „muž pod pantoflem“. Třetí příběh rozvíjí možné soužití jedinců z odlišných světů. Velkoměstsky oriento-

vaná sebevědomá žena je okouzlena nemotorným, nezkušeným a civilizační nezkaženým Horalem. Horal je okouzlen velkoměstem a sebevědomou ženou, která ví, co chce. Při společném soužití se z Horala stane domácí tyran a ze sebevědomé ženy obětí domácího násilí. Komedie tak vlastně zpracovává velmi závažná témata, ale autorka si je vědoma, že její příběhy jsou pouhým střípkem velkolepé mozaiky dramatické literatury, která se zabývá tím nejzákladnějším tématem na světě: lásce, soužití a odcizení muže a ženy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Peter Barnes

ČERVENÉ NOSY (RED NOSES, 1985)

Velká Británie

Překlad: Martin Hilský

Obsazení: 18 mužů, 5 žen

Úspěšná hra britského autora Petera Barnese se odehrává ve Francii ve 14. století, v době, kdy v zemi řádil mor. Lidé umírají na ulicích, beznadějí vzrůstá stejně jako náboženské vytržení. A právě tehdy se objeví lék – smích jako reakce na absurdní, bezvýchodnou situaci. Nesourodá skupina komediantů (zběhlý mnich, němý tanečník, bývalá jeptiška, boháč atd.) putuje zemí a když už nemůže černou smrt léčit, alespoň pomáhá lidem umírat se smíchem na rtech. Tím se ale stávají trnem v oku představitelům církve, kteří právě na strachu zakládají svou moc. Hra, doprovázená písněmi, je pásmem tragikomických výjevů, jakousi variací na středověké frašky a tance smrti, kde smích vládne osvobozující silou a vítězí nad strachem a beznadějí.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Marco Antonio de la Parra

DOSTOJEVSKÝ JDE NA PLÁŽ (DOSTOYEVSKI VA A LA PLAYA, 1990)

Chile

Překlad: Hana Hanušová

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy, další postavy

Epileptik Dostojevský je patrně ruský emigrant v Chile naší doby, tj. po návratu demokracie. Živí se bídě jako obyčejný soukromý detektiv. Nemá movité zákazníky. Ti, co si za parného léta žádají jeho služby, jako hokynář, který nechává sledovat svou mladou ženu, nebo panička se psem, homosexuální námořník či zdravotní sestřička, buď z různých důvodů nepřijmou výsledky jeho šetření a své problémy zametou pod koberec nebo požadují nesmysly. Dostojevský by mohl mít výnosnější zaměstnání jako člen ochranky, ale fanaticky se trápí stavem svých klientů i stavem společnosti, trpí halucinačními sny, jeho povolání a povaha mu nedají spočinout. Úlevu nachází jen u své milé Nataši. Musí jít na pláž, aby zjistil, odkud se berou a proč se poslední dobou objevují zohavení utopenci, odkud pramení všudypřítomné násilí a rozvrat hodnot. Pomáhá mu jeho starý lékař. Jdou spolu zkoumat problém i do márnice. Lékař i Nataša jsou zavražděni, Dostojevský uvězněn. Je propuštěn, když se na pláži najde tělo policisty Ricardiho, který si prý jako psychopat užíval kruté sexuální praktiky a své oběti pak házel do moře...

Jméno hlavního protagonisty ne nadarmo odkazuje na slavného ruského romanopisce. Text, jehož podtitul zní „divadelní trochu detektivní romaneto“ se pohybuje na pomezí prózy, divadelní hry a filmového scénáře. Ačkoli není rozepsán do replik, je výrazně dialogický a zároveň obsahuje sugestivní obrazy. Byl mj. uveden ve francouzském divadle Théâtre National de la Colline a ve španělské Valencii.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Marco Antonio de la Parra

SKRYTÁ OBSCÉNNOST KAŽDODENNOSTI (LA SECRETA OBSCENIDAD DE CADA DÍA)

Chile

Překlad: Miloslav Uličný

Obsazení: 2 muži

V parku s výhledem na dívčí školu se dva exhibicionisti, Carlos a Sigmund, hrdlí o to, kdo byl na místě první. V průběhu děje se obává jeden druhého jako možného příslušníka tajné policie, posléze se v rozmarné etudě dávají jeden druhému poznat jako Karel Marx a Sigmund Freud a nakonec se vzájemně přiznávají k podílu na mučení lidí za vojenské diktatury v Chile. Závěr je vrcholem autorovy metody spočívající ve vršení absurdit – dramatik zde kumuluje svůj výsměch moderním fetišům a své opovržení společností, která stále lhostejněji přijímá nejrůznější deviace a perverse, a v případě latinskoamerické reality se nedokázala zbavit proslulého sexuálního chlapáctví „machismu“.

Název hry je jasnou narážkou na Freudovu práci *Psychopatologie všedního života*. Hra pikantně spojuje dvě rozdílné osobnosti, jejich koncepty i politické nekorektnosti, jako např. židovství obou dvou. Je do jisté míry provokací, kterou nakonec chtít nechtět musíme přijmout: vždyť pro postmoderní současnost je typické, že si ze všech i všeho tropí šašky.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dario Fo

PLATIT SE NEBUDE! (NO SI PAGA! NON SI PAGA!, 1980)

Itálie

Překlad: Zdeněk Digrin

Obsazení: 8 mužů, 2 ženy

V komedii *Platit se nebude!* Dario Foberena mušku hrozící nezaměstnanost, inflaci, zdražování, které na svých bedrech nesou hlavně lidové vrstvy. Satirickým ostřím autor zasahuje i jiné nešvary: policie stíhá jen malé ryby a velké nechá plout, domácí páni berou lidem střechu nad hlavou... Tyto velice lidské problémy jsou ovšem viděny s humorem, v řízné komediální nadsázce a skvěle vystavěných groteskních situacích.

Text je k dispozici v DILIA.

Dany Laurent

DOVOLENÁ PANÍ JOSEPHY (LES VACANCES DE JOSÉPHA, 2005)

Francie

Překlad: Alexander Jerie

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Josépha, padesátiletá, prostá žena z lidu, přijme místo hospodyně u mladého manželského páru Valentina a Caroline. Valentin je zámožný obchodník, který má před sebou i zářivou politickou budoucnost – co nevidět bude poslancem v parlamentu. Jeho morálka ovšem není bez poskvrny – zpronevěřit cizí peníze pro něj není problém. Jeho hezká žena Caroline prožívá nervovou krizi a je na pokraji zhroucení, protože ví, že manžel je defraudant a navíc je jí notoricky nevěrný.

Josépha mluví „jak jí zobák narost“, bez obalu každému řekne, co si o něm myslí. Stále s sebou tahá svůj naučný slovník, ve kterém vyhledává slova, kterým nerozumí, a staré lehátko, které záplatuje, protože jak říká: „Při tom se mi dobře přemejšlí.“ Do tohoto měšťáckého bytu bez fantazie vnáší její příchod značný rozruch. Brzy se dozvíme, že Valentin je Joséphin syn, kterého coby chudá, svobodná matka dala k adopci a slíbila, že ho nikdy nevyhledá. Josépha pracuje v čistírně a místo aby jela na dovolenou k moři nebo na venkov, nechá se zaměstnat mladým

párem. Samozřejmě inkognito. Strašně totiž touží být svému synovi nablízku. Velmi brzy ale zjistí, že žárlivá Caroline chce ve svém zoufalství Valentina otrávit. „Myslím, že jsem dobře udělala, že jsem tady“, říká si Josépha...

Tato komedie, která je skvělou příležitostí pro zralou herečku, obdržela cenu Molière za nejlepší komedii roku 2005.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anthony Marriott a Foot, Alistair

VŠICHNI V TOM JEDOU (NO SEX PLEASE, WE'RE BRITISH, 1971)

Velká Británie

Překlad: Jiří Fisher

Obsazení: 7 mužů, 3 ženy

Všichni v tom jedou je britská komedie autorů A. Marriotta a A. Foota, jejíž premiéra proběhla v lodňnském West Endu v roce 1971, od té doby se hra těší neutuchajícímu zájmu publika a byla i zfilmována. Peter Hunter je manažer banky, jenž s novomanželkou Frances žije poklidným životem – až do té doby, než si Frances ve vší nevinosti objedná ze Skandinávie sklo. Místo skla totiž dorazí zásilka skandinávské pornografie, takže se náš pár za pomoci přechootného pokladníka Briana musí vyrovnat s nekonečnou záplavou pornografické literatury, fotografií a filmů, stejně jako s několika lehkými dívkami, jež okupují jejich útulný bytček. Celou záležitost navíc komplikuje Peterova matka, jeho nadřízený, bankovní inspektor a policejní důstojník. Lehkovážná fraška si střílí z pověstné britské prudérnosti, ke které odkazuje i originální název – *No Sex Please, We're British*.

Text je k dispozici v DILIA.

Felix Mitterer

PAN JEDERMANN (EIN JEDERMANN, 1991)

Rakousko

Překlad: Magdalena Štulcová

Obsazení: 12 mužů, 4 ženy, 3 děti

Vynikající rakouský dramatik navazuje touto hrou na středověkou moralitu zpracovanou Hugo von Hofmannsthalem, jejíž téma přenesl do našeho dnešního světa. Jeho „bohatec“ je generálním ředitelem zbrojní firmy a spor mezi Bohem a Dáblem o jeho „duši“ se odehrává přímo před očima diváků v průběhu posledního dne milionářova života. Dábel řídí Jedermannovy kroky svým směrem v osobě nejdokonalejšího poradce, který je schopen úspěšně vyřešit veškeré šéfovy problémy obchodní i soukromé. Bůh mu naopak připomíná nejrůznějšími varovnými signály tragické důsledky jeho bezohledné cesty za penězi.

Hra se odehrává v den Jedermannových narozenin, během něhož dochází k nejhorším kolapsům firmy i k nejobdivuhodnějším obchodním transakcím. Jedermann řeší osobní vztah se svou sekretářkou na pozadí sebevraždy své manželky, odvrátí vzpouru dělníků v ulicích, nechá zbankrotovat své kolegy, rozhněvá si svého bankéře i spolkového kancléře, kteří mu však vzápětí přijdou i s odborovým předákem poblahopřát k narozeninám. Varování Smrti je účinné až ke konci dne, kdy teprve se v Jedermannově mysli najde místo pro lidské hodnocení jeho dnešních činů i celého života. V hodině smrti je tedy odsouzen k očistci – musí vstoupit do pouště, v níž jsou koncentrovány veškeré hrůzy našeho současného světa.

Příběh pana Jedermanna je napsán neobyčejně vtipně, je to dílo inteligentního a zkušeného autora s velkým citem pro jevištní možnosti.

První provedení hry proběhlo ve vídeňském Theater in der Josefstadt v roce 1991. V české premiéře byla uvedena ve Východočeském divadle Pardubice v roce 1996.

Text je k dispozici v DILIA.

28

Vivian Nielsenová

PROLOMIT VLNY (BREAKING THE WAVES)

Dánsko

Překlad: Pavel Peč

Obsazení: 11 mužů, 5 žen

Dánská herečka, dramatička a režisérka Vivian Nielsenová je autorkou divadelní adaptace scénáře známého snímku proslulého filmového režiséra Larse von Triera *Prolomit vlny (Breaking the Waves)*, jenž měl premiéru v roce 1996. Dramatický příběh zachovává věrnost filmovému zpracování, v němž hlavní ženskou roli „prostáčka božího“, dětsky naivní a čisté dívky Bess McNeillové, ztvárnila naprosto fenomenálním způsobem britská herečka Emily Watsonová, již tato role vynesla mimo jiné nominaci na Oscara.

Bess, obyvatelka vzdálených ostrovů u pobřeží Skotska, se stává obětí svého okolí, ultrapuritánské rady starších i vlastní rodiny poté, co se zamiluje do Jana, obyčejného dělníka z blízké ropné plošiny (v Trirově filmové verzi jej ztvárnil švédský herec Stellan Skarsgård), který přichází do místní komunity zvenčí. Církevní hodnostáři sice sňatku požehnají, ale vývoj událostí nabere nečekaný směr. Jan při nehodě na vrtné plošině utrpí těžké zranění mozku a je upoután na lůžko. Ve svém blouznění poručí své křehké, nevinné a milující ženě, aby si začala užívat s jinými muži, s nimiž se náhodně seznámí, a o svá sexuální dobrodružství se s ním pak dělila a poskytovala mu tak pocit, jako kdyby se sami milovali. Bess jeho příkaz po jistém váhání poslušně splní a stane se tak trnem v oku lidem ze svého bigotního okolí včetně své věřící matky. Pro Bess je v jejím trápení jedinou oporou švagrová Dodo, jež si prošla podobným osudem – i ona totiž vstoupila do tohoto svérázného prostředí jako outsider, když se provdala za bratra Bess, jenž poté tragicky zemřel. Po odhalení sexuálních eskapád je Bess vyobcována z církevního společenství. Při jedné ze svých výprav na loď kotvící u pobřeží hrdinku smrtelně zraní jeden z námořníků, jenž s ní krutě zachází jako s pro-

stitutkou. Bess umírá a Janovi nezbyvá, než pro svou ženu vystrojit zvláštní rituální obřad smíření, do nějž nečekaně vstoupí zázrak...

Vrcholnými scénami celého příběhu jsou „vnitřní dialogy“, rozhovory mezi Bess a jejím osobním Bohem, jenž se ukrývá v hloubi její nezkažené duše. Divadelní adaptace nabízí i krátká intermezza doprovozená němými výjevy a hudebním doprovodem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA

Roland Schimmelpfennig

ŘÍŠE ZVÍŘAT (DAS REICH DER TIERE, 2007)

Německo

Překlad: Radka Denemarková

Obsazení: 4 muži, 2 ženy, krokodýl popř. další zvířata: škorpióni, žirafy, nosorožci, sloni apod.

Pro většinu účinkujících herců to trvá již 6 let. Dennodenně vystupují v show s názvem *Říše zvířat*. Kostýmy zanechávají stopy a rány na jejich těle a herci ve svých rolích postupně mizí. Bez pestrého peří a spektakulární srsti jsou neviditelní a zaměnitelní, identitu jim propůjčují antilopy, ženetky, sloni, marabu. V nádherných kostýmech vyprávějí o lsti lva a dobromyslnosti zebry, o uchopení moci a zvůli, o pádu vítěze i poraženého.

Roland Schimmelpfennig ve své nové hře spojil bajku s látkou ze současnosti. V obou rovinách lest splétá síť, do níž lapá dobromyslnost, která v krutém světě zvůle a krvelačnosti přináší pouze stagnaci. Mechanismy moci a dvojznačnost vítězství ukazuje jak v parabole z říše zvířat, tak v mezilidských vztazích a nakonec i v pracovních poměrech. Schimmelpfennigova backstage-comedy ironizuje nakonec sama sebe: zvířecí show je stažena z repertoáru. Alternativou pro všechny zúčast-

něné je nezaměstnanost anebo práce v novém kuse, *Zahradě věcí* s lákavými rolemi kečupu, volského oka, toastu a mlýnku na pepř.

Schimmelpfennig psal svou hru na zakázku Deutsches Theater v Berlíně, kde se v současné době hraje.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Eric-Emmanuel Schmitt

TEKTONIKA CITŮ (LA TECTONIQUE DES SENTIMENTS, 2008)

Francie

Překlad: Michal Lážňovský

Obsazení: 1 muž, 4 ženy

Schmittova nejnovější hra *Tektonika citů* je přímým pokračováním tradice francouzské komedie mravů, jak ji ve vrcholné podobě reprezentují Marivaux nebo Musset. Lásky, jako nejvyšší lidský cit, je tu podrobena zkoumání z dnešního úhlu pohledu, v mnohém ovšem nadčasového.

Hlavními postavami jsou Diana a Richard. Oba jsou lidé z „lepší“ pařížské společnosti, kteří už za sebou mají jistou životní zkušenost. Ona je zkušená ministerská pracovnice (to ve Francii něco znamená), věnující se otázce ženských práv; on je úspěšný podnikatel, který se Dianu po léta pokoušel získat. Když se mu to konečně podařilo (Diana je rozvedená), nastala idyla. Jen svatbu Diana tvrději odmítá. Tak je zastihujeme na začátku hry. Vzápětí ale přichází dobrá rada Dianiny matky: vyzkoušej jeho city!

Diana naneštěstí poslechne a jak se dá očekávat, v tu chvíli se vše zhatí. Ba co víc, nastane obrát o 180 stupňů. Jako by se otevřela třináctá komnata, jako by se láska mávnutím proutku proměnila v cosi, co se podobá nenávisti. Oba někdejší milenci hrají rafinované hry, ve kterých není vždy zcela jasné, jestli jim jde o to, druhého získat, nebo ho zničit. Nicméně pouto mezi nimi trvá až do samého konce... a možná i po něm.

Hra nabízí skvělé herecké příležitosti pro jednoho pohledného muže středního věku a čtyři ženy: krásku v nejlepších letech (Diana), její starou matku (vtipná glosátorka, tajně milující Richarda), a dvě pařížské prostitutky rumunského původu, z nichž ta mladší a půvabnější se stává Richardovou milenkou, zatímco ta starší a více „od huby“ hraje roli její ctnostné matky.

Jde o komedii, která si zahrává s velmi vážnými věcmi.
Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Florian Zeller

KDYBYS UMŘEL... (SI TU MOURAIS, 2006)

Francie

Překlad: Julek Neumann

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Hra *Kdybys umřel* francouzského literáta Floriana Zelleru navazuje tematicky na jeho předchozí hry *Ten druhý* a *Manéž*. Fenomén žárlivosti tentokrát zkoumá ještě rafinovaněji: žárlivost postupně prosakuje příběhem a zkrsluje perspektivu. Diváci jsou neustále na pochybách, zda dramatické scény, které se odehrávají na jevišti, jsou jenom výplodem představivosti hlavní hrdinky, nebo zda je její žárlivé podezření oprávněné.

Lékařka Anne po smrti svého manžela Pierra najde v jeho pozůstatosti poznámky k plánované hře o herečce, kterou jednou potkal. Její hlavní postavou měl být ženatý muž, který vede dvojí život. Anne nabyde pocitu, že se jedná o autobiografickou hru a začne pátrat po důkazech, které by naplnily nebo vyvrátily její podezření. I po hovorech s osobami zapletenými do celého případu však zůstává v napětí: byla Pierrova láska k ní skutečností nebo zdáním?

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Laura de Weck

OBLÍBENCI (LIEBLINGSMENSCHEN, 2005)

Německo

Překlad: Klára Kovářová

Obsazení: 3 ženy, 2 muži

Jule je v pohodě, Lili je v pohodě a Anna je také v pohodě. Darius má strach, že ho vyhodí ze zkoušky a Sven bych chtěl být velký svůdce anebo aspoň normální. Anna už je šest let s Philipem a Jule to fakt nevdá, že se Lili vyspala s Dariem. Darius to má stejně všechno na háku. Pět mladých lidí se mezi studijními povinnostmi, večírky a akcičkami stále víc zaplétá do svých vzájemných léček. Hra o citovém chaosu mladé generace je sondou do života vysokoškolských studentů, do jejichž touhy po zábavě již zasahuje tvrdá realita. Vtipný stručný dialog, přerušovaný často pauzami, hru nejen rytmizuje, ale zejména skvěle vystihuje komunikaci mladistvých, za jejichž prázdnými automatizovanými rituály se neskrývají žádné emoce (dvě z patnácti krátkých scén jsou navíc psány formou sms, přičemž jednotlivé postavy od sebe odděluje i styl jejich zápisu).

Debut mladé švýcarské dramatické Laury de Weck (*1981), absolventky herectví na vysoké divadelní škole v Curychu (Zürcher Theaterhochschule), byl poprvé představen na podzim roku 2005 na frankfurtském knižním festivalu v rámci besedy s autory. Po své premiéře v basilejském divadle v roce 2007 se stal doslova hitem. Následovalo druhé uvedení v Národním divadle v Mannheimu a otištění textu v časopise „theater heute“, letošní inscenace v kolínském Theater am Sachsenring a nominace na prestižní cenu Müllheimer Dramatikerpreis 2008.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

| nabízíme |

zahraniční hry – nepřeložené

HRY NOMINOVANÉ NA LETOŠNÍ CENU

ZA NEJLEPŠÍ NĚMECKY PSANOU DRAMATICKOU

NOVINKU MÜLHEIMER DRAMATIKERPREIS 2008

Phillip Löhle

JMENOVAL SE HOSPODIN (GENANT GOSPODIN, 2007)

Německo

Obsazení: minimální obsazení 2 muži, 1 žena

Když ještě Hospodin měl Lamu, byl jeho svět v pořádku. Teď mu jeho miláčka vzali Greenpeace z důvodu údajně nevyhovujících životních podmínek (pro zvíře) a mladík (Hospodin) neví, jak dál žít. Pochopení pro své problémy nenalezne ani u své dívky Anetty, která ho právě opouští, ani u svých kamarádů. Někteří chtějí Hospodina odmítajícího peníze a materiální statky vrátit zpět do „běžných“ kolejí. Jiní zneužívají jeho bezelstnost a dle jejich názoru popletené názory k vlastnímu prospěchu. Andi se nechá Hospodinem zaskočit na pohřbu svého kolegy, Norbert na něm vyžebřá televizi, jeho poslední kus nábytku, a dokonce i Hospodinova matka je hluchá k jeho potížím. Když však proti své vůli přijde k tašce plné peněz, začnou se o jeho život zajímat nejen jeho kamarádi, ale i policie.

Philipp Löhle ve své hře, která měla loni světovou premiéru v Bochumi, popisuje náš globalizovaný svět z pohledu člověka, který ho odmítá. Bez sarkasmu, ale vtipně. Hospodin žije svou idejí „popřít kapitalismus v kapitalistické společnosti“ nikoli militantně či agresivně, a přesto díky

Ewald Palmethofer

HAMLET JE MRTVÝ. NULOVÁ GRAVITACE

(HAMLET IST TOT. KEINE SCHWERKRAFT, 2008)

Německo

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Dani a Mani přicházejí domů. Babička má narozeniny a navíc právě zemřel Hannes, kamarád z dřívějšíka. A tak „staří slaví a mladí jsou mrtví“, opakuje se jako refrén ve hře. Na pohřbu Dani a Mani potkají Bine a Oliho. Dlouho se neviděli, a to si všichni před časem byli velmi blízcí. Oli se kdysi tak nějak zajímal o Dani, ale protože je sestra Maniho, trochu se toho bál. U Dani to bylo nepoměrně snazší. A tak jsou dnes svoji. Doma matka sní o vraždě a otec by rád začal znova. A něco se přece stát musí. Jenže pomoc shora se čekat nedá: nebe je prázdné a vyvine nám tak maximálně pořadové číslo...

Palmethoferova hra se zabývá zkonstatělostí, s níž lidé žijí svůj život, jaký ho nikdy nechtěli mít. V mrtvolné nehybnosti a bez perspektiv. V totální ekonomizaci se rychle točí nápravy, svět je centrifuga a bytí nebo nebytí ztrácí na důležitosti. Otázka dnes totiž zní: rezignovat nebo se o něco snažit? A přesto autor nachází v tom všem jistou komiku. Alespoň jazykovou.

Text v originále je k dispozici v DILIA.

Felicia Zeller

MOŘE KAŠPARŮ HAUSERŮ (KASPAR HÄUSER MEER, 2008)

Německo

Obsazení: 3 ženy

Kašpar Hauser současnosti se jmenuje Dennis, Lisa, André, Chantal, Kevin, Lea-Marie nebo Jessica. Jejich rodiče se zabarikádovávali v neviditelných bytech na periferii měst a v sociálním chaosu polečnosti ztratili spojení se světem, s jehož tempem už nedokážou držet krok. Za to však musejí pykat jejich děti. Jsou zanedbány, bity, týrány, vražděny. Deníky hlásí den za dnem tyto nepopsatelné případy. Otázka, která se pokadě nabízí, zůstává stejná: Co tomu mohlo nebo mělo zabránit? Kde byli sociální pracovníci, kde byly kompetentní osoby? Jako kdyby šlo na kohokoli z nich tak jednoduše svalit odpovědnost.

Talentovaná německá autorka Felicia Zeller napsala svou hru na zakázku divadla ve Freiburgu a po řadě rešerší zaměřených na každodenní pracovní i osobní život německých sociálních úřadů. Naslouchala názorům jejich zaměstnanců, jejich pracovním problémům i osobním příběhům a pozorovala jejich věčný zápas o čas. To vše přenesla do své hry, která se odehrává v kanceláři trojice zcela přepracovaných a téměř vyhořelých sociálních pracovníků: čerstvé absolventky odborné školy a matky čtyřleté dcery Aniky, zkušené Barbary, která se v branži pohybuje již 20 let a „nestíhající“ Silvie. Na konkrétním příkladu jednoho jejich pracovního dne odhaluje systémovou chybu sociální péče týkající se zejména vlastních odborníků na tuto problematiku: společnost, která nemá čas na svůj vlastní dorost.

Hra sestává ze souvislého toku promluv, v nichž postavy střídají osobní komentáře s citacemi z vlastních reportů o zpracovávaných případech. Napětí vyplývá z věčného kolotoče: strachu z toho, že se ke svým přípa-

dům dostanou příliš pozdě, úzkostlivého dodržování předpisů, hledání energie k permanentnímu osobnímu angažování se a zvládání běžného života. Německá kritika vysoce ocenila inscenaci v režii Marcuse Lobbese a označila ji za „tornádo slov“ a „grotesku bez analýzy pachatele“.

Hra *Moře Kašparů Hauserů* byla nominována do letošní soutěže o nejlepší německy psanou současnou hru a bude uvedena v rámci festivalu současné německé dramatiky v Mülheimu.

Text v originále je k dispozici v DILIA.

Kai-Ivo Baulitz

TRANSPORTÉR (TRANSPORTER, 2008)

Německo

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Krone, kdysi vládce jednoho malého světa představovaného autosalonem, jenž vlastní, leží na smrtelné posteli. Jeho blízcí a podřízení, kteří si zvykli ho na slovo poslouchat a stali se na něm zcela závislími, nyní dychtivě čekají na dělení majetku. Mezi ně přichází také Kroneho syn Karel, který se svým otce setkává poprvé a postupně proniká do světa bezmocného egoismu, v němž si každý líže rány z minulosti, ale zároveň chce pro sebe urvat co největší kus koláče. Ovšem Krone jim – jako nakonec i před 20 lety – stejně vypálí rybník. Dlouholeté zaměstnance Kina a Szigullu, kteří se zasloužili o prosperitu autosalonu, v závěti odsuzuje k další dřině v podniku – mohou být rádi, že mají své posty i nadále zaručeny. Uklízečka Olga dědí rybářské náčiní, které jí má připomínat jedinou noc, kdy ji velký šéf poctil svou pozorností a ze které jí na památku zůstala dcera Jenny. Karel odchází s prázdnými rukama, to je trest za to, že jeho matka Kroneho nikdy nemilovala a on je nechtěné dítě. Bank nakonec bere pečovatelská Lena, která o Kroneho s andělskou trpěli-

32

vostí léta pečovala a s níž se nakonec dočká oboustranně vytouženého potomka. Co na tom, že Lena otěhotněla s Karlem a nikoli s nemohoucím starcem. „Člověk člověku vlkem“ by mohlo znít motto hry *Transportér*, kde se lidé přirovnávají k autům a jsou měřeni dle svých koňských pracovních sil a kde rodiče jsou pouze „transportéry“, které nás přivádějí bez jakékoli další odpovědnosti na svět.

Novinka německého autora byla uvedena v únoru tohoto roku v Schauspielhaus Frankfurt am Main.

Text v originále je k dispozici v DILIA.

Roald Dahl, David Wood

DANNY, MISTR SVĚTA (DANNY THE CHAMPION OF THE WORLD, 2004)

Velká Británie

Obsazení: 12 mužů, 1 žena

Divadelní adaptace i u nás známé Dahlovy knížky pro děti o chlapci Dannym, jenž žije se svým tatínkem v karavanu na široko daleko jediném kousku země, který nevlastní bohatý a nafoukaný pan Hazell.

Danny jednoho dne zjistí, že jeho tatínek je pytlák a chodí lovit do Hazellova lesa. Otec postupně syna zasvěcuje do svého umění – lovu bažantů na rozinky. V Dannyho hlavě se zrodí skvělý plán, jak panu Hazellovi překazit velký hon, na který je pozvána spousta hostů, kteří by vystříleli všechny bažanty. Dannyho tatínek je totiž známý pytlák – a pan Hazell chystá pro své hosty hon, při kterém chce v lese vystřílet všechny bažanty. Danny ale všechny bažanty uspí a schová, a tak zesměšní pana Hazella a stane se místním hrdinou. Dětská kniha o vztahu otce a syna je známá i z filmového zpracování s Jeremy Ironsem v roli otce.

Text originálu je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Carole Freedmanová

SISTER CITIES (SISTER CITIES, 2005)

USA

Obsazení: 5 žen

Austin, Dallas, Baltimore a Carolina Baxterovy, to jsou čtyři sestry, pojmenované po městech, ve kterých byly počaty. Pečlivá Carolina je uznávaná právnička, Austin nezávislá spisovatelka, putka Dallas učitelka a benjamínek Baltimore věčná studentka, společného nemají na první pohled vůbec nic.

Sešly se v domě své matky, volnomyšlenkářky Mary. Ta leží v koupelně ve vaně, s podřezanými žilami... Postupně poznáváme rozdílné charaktery jednotlivých sester, jejich vzájemné vztahy i to, jaká byla jejich matka, proč přesně se tu dnes sešly a jak jejich matka vlastně zemřela. Tajemství, které v průběhu setkání odhalí, je i přes rozdílnost povah a názorů znovu spojí, rodina je opět pohromadě.

Sister Cities je hra oscilující mezi černou komedií a melodramem, vtipně komentuje rodinné vztahy, různé životní styly a dotýká se i aktuálního tématu eutanázie, stárání a stárnutí. Typicky ženská témata jsou traktována s vtipným nadsádkovým připomínajícím to nejlepší ze současné americké televizní tvorby, seriály typu *Odpočívej v pokoji* anebo *Sex ve městě*.

Text originálu je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Martin Heckmanns

KUS HUSY (EIN TEIL DER GANS, 2007)

Německo

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Bettina čeká důležitou návštěvu. Nedávno potkala sympatického muže, který vlastní malý hotel a hledá recepční. A protože splácí

se svým přítelem nový dům a nemá momentálně práci, chopila se příležitosti a pozvala Amina i s jeho manželkou na večeři. Chce se před nimi jaksepatří vytáhnout, ale jak už to v komediích bývá, všechno se jí tak trochu vymyká z rukou: její roztržitý přítel Victor zapomene koupit víno a doma je jenom infantilní citronáda, do domu vtrhne jakýsi cizinec s prosbou o pomoc, protože se mu zrovna před jejich domem porouchalo auto, návštěva přichází právě v okamžiku, kdy se Victor po domě promenuje v trenkách a záhadný cizí muž buší na dveře z verandy, kam ho „hostitelé“ vykazali, sváteční husa se pochopitelně připálí...

Rozpačitý večírek, kdy se o vytvoření pohody pokouší pětice navzájem zcela cizích lidí, se odehrává ve svižných a ironických dialogích a nekončí ani šťastně, ani fiaskem. Věťelci mizí a Bettina s Victorem zůstávají tam, kde byli: v bezpečí svého domova.

Text v originále je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Jean-Marie Chevreton

ODJEZD NEJISTÝ (FAUX DÉPART, 2004)

Francie

Překlad: Jan Cimický

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

Pařížští manželé, Odile a Jean, by chtěli ještě uskutečnit svoje nesplněné sny. Jean, skoro šedesátník, spisovatel a profesor, miluje svůj dům na venkově, chtěl by se tam přestěhovat a je posedlý úpravami interiéru i zahrady. Jeho žena, padesátnice plná síly a energie, by ovšem nerada opouštěla Paříž a neumí si představit život v „ponorce“ a navíc bez společnosti, v zastřeném koutě. Snaží se proto vymyslet důvod, jak všechno pozdržet, protože nechce manželovi kazit radost. Alespoň své-

bytným způsobem odrazuje zájemce o koupi pařížského bytu... Až do chvíle kdy najde skvělý kompromis: pronajmout jeden pokoj slušné studentce a tak získat nějaké peníze na úpravy nového sídla. A tady začíná děj dramaticky nabírat, mladá dívka je totiž talentovaná mladá herečka a Odile, která se vzdala této kariéry kvůli svému muži, nabízí nová situace příležitost. Jenže jak to utajit před manželem? Pomůže jeho sestra, která se s nimi spiklenecky spojí. Zápětka však nabírá na intenzitě a hrozí prozrazení, které by mohlo pohřbit dosavadní partnerský klid...

Hra měla premiéru 29. dubna 2004 v divadle Theatre Rive Gauche v režii Thierry Harcourta.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Agnès Jaouiová – Jean-Pierre Bacri

KUCHYŇ S PRÍSLUŠENSTVÍM (CUISINE ET DÉPENDANCES, 1993)

Francie

Překlad: Irena Novotná

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Manželé Jacques a Martine pozvou na večeři dávného přítele, s nímž se deset let neviděli. Mezitím se z něj stal úspěšný, veřejně známý muž. Přichází se svojí manželkou Charlotte a s dvouhodinovým zpožděním. Společnost doplňuje Georges, který dříve chodil s Charlotte, před časem opustil svoji dlouholetou partnerku a Jacques s Martine mu dočasně nabídlí přístřeší. Dále je tu Fred, bratr Martine, vášnivý hráč. Jaký je vlastně onen slavný host? Nevíme, na scéně se neukáže. Co účastník sešlosti, to jiný názor. Přítomnost celebrity se stává rozbuškou. Jak čas plyne, masky padají, odhalují se charaktery. Zdá se, že každý chce to, co má ten druhý. A málokdo je spokojený se svým vlastním životem.

Autoři budují s citem dialogy, tropí si posměch z poklesků naší doby:

z oslavy peněz, z přemrštěného obdivu k tvářím obrazovky, z přeceňování společenského úspěchu, z papouškování cizích názorů. V roce 1993 získali Agnès Jaouiová a Jean-Pierre Bacri za tuto hořkou komedii Molièrovu cenu, mimo jiné ji uvedlo pařížské Théâtre La Bruyère a dočkala se také filmové podoby. S dalším autorským dílem těchto všestranných umělců se mohli seznámit i čeští diváci, v našich kinech se uváděl cenami ověřený snímek *Každý to rád jinak*.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Verena Kanaan

DRAHOUŠEK ANNA (ACH, DU LIEBE ANNA, 1995)

Rakousko

Překlad: Magdalena Štulcová

Obsazení: 1 žena

Rakouská autorka vytvořila tímto svým textem skvělou černou komedii s podtitulem „furioso pro hravou herečku“. Je to vyprávění stárnoucí hospodyně, která zde během několika hodin reálného času, zatímco čeká s kávou na svou milostpaní – slavnou herečku – převypráví příběh svého života. Její řeči se odvíjejí, jak jí během ranní práce přeskakují myšlenky, jedna vyvolává další, vrací se, a Anna je podává se svým ordinérním šarmem a ledabylostí, vedoucími v závěru hry k tragédii.

Anna je žena „z lidu“, dcera vychytralé domovnice, s čistotou si hlavu příliš neláme, zato si dá vždy dobrý pozor na to, aby se nepředfela, aby z každé nepřijemnosti něco pro sebe vytěžila, aby zařídila výhody sobě a své dceři. Za nic se nestydí, naopak – a z úst jí toho plynně spousta. S humorem, živě, čistě a pravdivě. I to, jak dává paní po léta do kávy valium, aby měla nervy v klidu, sdělí nám s hrdostí na svůj dobrý nápad. A protože opravdu není puntičkář, spadne toho valia jednou do kávy moc najednou. Ale ona

to nechá být a jde na nákup a milostivá, noblesní a důvěřivá dáma, kávu mezitím vypije. Její smrt Annu vyděsí. To vypadá na opletačky s policií. S ledabylostí sobě vlastní se na to nejdřív napíše, aby pak usoudila, že si za to může milostpaní sama, nemá být tak blbá a pít to. Chudáček milostpaní.

Hra je komedie, groteska, v níž se v postavě služebné Anny koncentruje lhostejnost a ledabylost, podvědomá snaha zbavit se jakýchkoliv pocitů viny a odpovědnosti, obdiv k vychytralosti a prospěchářství. Spravedlivé citění lůzy. To, co je mnohým blízké.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

VERENA KANAAN

Rakouská autorka Verena Kanaan se narodila v r. 1951 v Innsbrucku. Do školy začala chodit ve Vídni, pokračovala ve Švýcarsku v Lausanne a v Curychu. Po maturitě studovala mnoho oborů, mimo jiné germanistiku, slavistiku, historii, dějiny umění, filozofii, pedagogiku i práva. Živila se různými příležitostnými pracemi v barech, knihkupectvích, jako pomocnice v domácnosti, v nemocnici, v restaurátorském atelieru. Po 13 let pracovala v německých a rakouských divadlech. Hra „Drahoušek Anna“ byla po prvé uvedena v roce 1995 ve Stuttgartu, o 4 roky později v pražském divadle Viola. Verena Kanaan žije v současné době ve Vídni.

Jan Neumann

KREDIT (KREDIT, 2008)

Německo

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Na začátku bylo jen několik nástřelových výrazů: peníze, pocity, víra, rodina. A také titul: Kredit. Mladý německý autor Jan Neumann na tomto materiálu pracoval společně s pětici herců a vznikla hra, která byla podkladem inscenace uvedené v divadle Schauspielhaus Frankfurt.

Její hlavní téma bylo prosté: peníze sice štěstí člověka šťastným udělat nemůžou, zato ale dokážou nesmírně uklidnit. A co mají společného s city? To se ukazuje během nejrůznějších rodinných oslav, kde se nádherně odhalují životy jednotlivých členů rodiny a vztahy mezi nimi. Nezvykle epická hra částečně prostřednictvím vyprávění, částečně předváděním vypráví osudy tří generací jednoho německého klanu. Nabízí velmi zajímavou příležitost nejen pro dramaturgické a režijní uchopení, ale i herecké úkoly.

Text v originále je k dispozici v DILIA.

Roland Schimmelpfennig

KALYPSO (CALYPSO, 2007)

Německo

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Letní večer v domě u jezera. Obývací pokoj. Na jevišti skupinka lidí v promočeném oblečení a botách: blahobytná Marion na konci padesátky, její o něco mladší přítel Gunter, Marionin dvacetiletý syn z prvního manželství Christian a jejich hosté, lékařský pár Erich a Susanne s dcerou Tanjou. V plánu byl noční výlet na loďce, s tou ale nebylo něco v pořádku, naplnila se vodou a klesla i s nákladem ke dnu. Obraz katastrofy zahajuje hru, která by jím spíše měla končit. Nenásleduje ovšem žádné kňourání, nařikání, ani žádná retrospektiva jako u Ibsena. Spíše rychlá, komplexní, „dobře udělaná“ a velmi koncentrovaná hra s masivními škodami. Hra, která nejdříve své postavy vyloupne ze slupky masek-šatů, ale u toho nezůstane. Odhaluje se zde jejich měšťanský život a klopýtnutí. V alkoholovém oparu

se rozkládají osobnosti, předsevzetí, úmysly i vztahy. Pachuti smrti, která je zde všudypřítomná nejen díky postavě mrtvého Christianova otce, nezabrání nic – ani fakt, že jejími protihráči jsou doktoři. Pracovní titul hry původně zněl „Trhlina“. Nakonec ovšem převážil název Kalypso – jméno pro loďku v Schimmelpfennigově současnosti anebo nespoutanou mořskou nymfu v mytologické minulosti. Účinek je stejný: namočí se všichni.

Hra byla psána na zakázku pro Deutsches Schauspielhaus v Hamburku, kde byla v únoru 2008 ve světové premiéře uvedena.

Text v originále je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Murray Schisgal

VYKOUPENÍ (REDEMPTION)

USA

Obsazení: 6 mužů, 1 žena

Americký scénárista a dramatik je českému publiku známý jako scénárista k proslulé *Tootsie* i jako autor často hrané *Lásky*. Jednou z jeho nejnovějších her je i *Vykoupení*, dovedně oscilující na hraně melodramu, love story a černé komedie.

Její hlavní hrdina, ušláplý knižní redaktor Chuck, neprožívá právě nejlepší období. Snoubenka Natalie se s ním rozešla kvůli svému bratranci, psychoanalytik náhle zemřel, aniž stihl Chucka řádně zanalyzovat, šéf (a snoubenčin strýc) ho chce vyhodit ze zaměstnání... Dá ale Chuckovi ještě poslední šanci dokázat, že za něco stojí – ve vězení totiž sedí jistý Jimmy, geniální spisovatel, ale také odsouzený násilník. Chuck se bude muset nechat zavřít, dostat se k Jimmymu do cely a přesvědčit ho, aby poskytl práva na svůj nedokončený román právě strýcovu nakladatelství. Chuck přijímá – a zjistí, že vše je mnohem komplikovanější, Jimmy má tvůrčí blok, protože se s ním rozešel jeho milenec a inspirace, Goldie. Chuck musí zaujmout Goldieho roli – a postupně se

36

coby lektor tvůrčího psaní ve vězení etabluje, najde ztracené sebevědomí a stane se tím správným mužem, kterého může Natalie milovat. Murray Schisgal si ve *Vykoupení* zábavně a dovedně pohrává s hollywoodskými klišé typu ňoumovitý intelektuál a rozmarňá žena, nalezení sebe sama za mřížemi, přerod chlapce v muže či trestanci se zlatým srdcem.

Text originálu je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Rafael Spregelburd

TVRDOHLAVOST (LA TERQUEDAD, 2008)

Argentina

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Valencie 1939. Konec španělské občanské války. Jaume Planc, komisař valencijské policie, se setkává s podivnou událostí: několik manželek a dcer místních velkostatkářů bylo uneseno. Objevuje se také záhadný seznam se jmény podezřelých osob. Policie musí zasáhnout. Planc má ale v tomto okamžiku pouze jediný zájem: s pomocí své neurastenické dcery Alfonsy a zvláštního stroje připomínajícího nápadně dnešní počítač vytváří jednoduchý umělý jazyk budoucnosti založený nikoli na náhodném prolínání světových jazyků, ale numerických kombinací. Právě tento Plancův projekt přitahuje do jeho domu zahraniční špióny i místní podivíny. Tato směs personálu vytváří komediální zmatek plný záměn, nedorozumění a střetajících se zájmů.

Tvrdohlavost tvoří sedmý a poslední díl Spregelburdova velkolepého projektu, který pod názvem *Heptalogie Hieronyma Bosche* píše již 11 let. Konfrontuje v něm hodnotový systém současnosti s konceptem křesťanských hříchů, který přirovnává k práci se slovníkem, jehož význam jsme již zapomněli. I proto hříchy v jeho pojetí nejsou skutečnými hříchy, ale spíše deviacemi. Spregelburdovy hry se vyznačují fantastní matematikou

kou prokombinovaností dějových i motivických linií a jinak je tomu i v jeho poslední hře, kde se na tytéž události ve struktuře tříaktové hry díváme třikrát – pokaždé z jiného prostoru jednoho domu a pokaždé z pohledu jiných postav, které přispívají k dění v něm. Opět se nejedná o historickou hru, ale spíše ji lze interpretovat jako zamyšlení se nad konfliktem levicové a pravicové ideologie, demokracie a autoritativních společenských režimů a zcela současnými tématy střetu civilizací.

Hra bude mít světovou premiéru v květnu v divadle Schauspielhaus Frankfurt v Německu.

Text v originále je k dispozici v DILIA.

Vincent Woods

AT THE BLACK PIG'S DYKE (AT THE BLACK PIG'S DYKE, 1992)

Irsko

Obsazení: 6 mužů, 4 ženy

Hra soudobého irského dramatika, která vznikla pro světoznámé Druid Theatre, vychází z irské mytologie a folkloru, současnost se v ní mísí s minulostí v průběhu maškarního mumraje. Drsná realita irského venkova se prolíná s pohádkovými příběhy, pohanské rituály s křesťanstvím, smrt doprovází smích a zrození pláč.

Mezilidské vztahy jsou poznamenány násilím, po generace předávanou nenávistí – a sňatek katolíčky s protestantem nemůže dopadnout dobře, dnes stejně jako před lety. V prvním dějství se o tom přesvědčí Lizzie a Jack, ve druhém jejich dcera Sarah a její manžel Hugh, historie se stále opakuje.

Mísením mýtického a krutě realistického, snu a skutečnosti, masek a mileneckého páru, se Woodsova hra podobá Topolově Konci masopustu.

Text originálu je k dispozici v DILIA. Překlad můžeme zprostředkovat.

Charles LAMBERT
LITTLE MONSTERS
 román

„Když mi bylo třináct, můj otec zabil mou matku.“

Jak se vzpamatujete z něčeho takového? Carol se to nikdy úplně nepodařilo. Poslána na výchovu ke své tetě, která jen stěží snášela její přítomnost, je Carol nešťastná a až příliš si je vědoma toho, že není žádána. Dychtivá po lásce, ale neschopná si o ni říct, ji nicméně – a téměř proti sobě samé – nalezne ve chvíli, kdy ji nejméně očekává. Její strýc Joey byl jediný, kdo si ji všiml, když byla teenager; léta poté je to také on, s kým buduje svůj domov a život. Ale když Carol pomůže zachránit mladého uprchlíka z moře, náhle hrozí, že se její život zvrátí v takový, jaký byl, když jí bylo třináct.

Little Monsters je román o stvoření, spáse a obsesi; je to také příběh o tom, jaké to je zažít nemyslitelné – a co následuje potom.

Charles Lambert se narodil v Lichfieldu ve Velké Británii v roce 1953. Poté, co navštěvoval osm různých škol v Midlandsu a v Derbyshiru, dostal v roce 1972 stipendium na Emmanuel College v Cambridgi. V roce 1976 se přestěhoval do Milana a od té doby, po krátké přestávce v Irsku, Portugalsku a Anglii (Londýně), žije v Itálii dodnes. V současné době žije ve Fondi, přesně na půl cesty mezi Římem a Neapolí, a žije se jako učitel na vysoké škole, překladatel a editor na volné noze.

Zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, TV and Film Agency c/o DILIA

38

Představujeme knižní novinky partnerské agentury Blake Friedmann. Všechny zde uvedené tituly vyšly v prvním čtvrtletí tohoto roku a pro zájemce o lektoraci jsou k dispozici v naší agentuře. Kompletní průběžně aktualizovanou nabídku naleznete na webové adrese www.dilia.cz/tituly.

Kapka KASSABOVA
A STRANGER COMES TO TOWN (TALES OF TRANSIT SOULS)
 autobiografický cestopis

„Vlastníte-li něco, je to jen dočasné, ztratíte-li to, je to navždy.“

Kapka Kassabova se narodila v Sofii, z komunistického Bulharska emigrovala s rodiči do Anglie a rodina se nakonec usadila na Novém Zélandu. Ne však Kapka. Získala stáž v Berlíně, odjela pracovat do Marseille, několikrát navštívila Buenos Aires a odjela za přítelem znovu do Anglie.

„Říká se, že v literatuře existují pouze dva příběhy. Já dodávám, že z životní zkušenosti jen dva příběhy stojí za vyprávění. Vydáte se na cestu, nebo do města přijede cizinec.“

Kniha je vystavěna na originální struktuře, kterou tvoří jednotlivá města, kde autorka nějaký čas, někdy opakovaně žila. Příběh jejího života se neodvíjí chronologicky, jak je čtenář zvyklý, ale je stavěn z obrazů měst různých kultur, zemí a kontinentů. Cítíme jedinečnou atmosféru každého města, doby i určitého životního období autorky, které v kulisách toho kterého města prožívala. Paříž, Marseille, Berlín, Auckland, Sofia, Buenos Aires. Potkáváme obyvatele měst, s nimiž se seznámila.

Leitmotivem, který se prolíná celou knihou je autorčina láska, tango. Poprvé se s ním seznámila na Novém Zélandu, pak zamířila do Buenos Aires na mezinárodní kongres tanečníků tanga a všude, kde byla, vyhledala vždy místní komunitu tanečníků propadlých tangu. Tango je tanec nenaplněné vášně, tango je tanec zoufalců a ztracenců, kteří pořád

hledají to, co jim stále uniká. Pro Kapku je výrazem neustálého pátrání po vlastní identitě vykořeněné z kultury vlastního národa a hledání domova, ne však v geografickém smyslu.

Zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, TV and Film Agency c/o DILIA

Jacqueline WALKER
PILGRIM STATE
 autobiografický román

„Jsme Dcera a Matka, dvě a jedna zároveň, naše duše jsou spojeny natrvalo...“

Kniha vypráví příběh Jacquelininy matky, která z Jamajky emigrovala do Ameriky, aby tam studovala medicínu. Vdala se za bílého Američana, ale po ostrém konfliktu s ním je – těhotná – poslána do psychiatrické léčebny Pilgrim State ve státu New York. Tato léčebna byla největší svého druhu, nacházelo se v ní téměř 15.000 pacientů. Dochované snímky připomínají nacistické lágry v Bergen-Belsenu nebo Osvětimi. Po několika měsících je propuštěna, ale když znova otěhotní, její manžel ji pošle zpátky do léčebny, kde ji druhé dítě odeberou. Když ji konečně opět propustí, narodí se jí třetí dítě – Jacqueline, jejímž biologickým otcem je už jiný muž. Manžel ji chce nechat deportovat zpátky na Jamajku, ale pouze s dvěma ze tří dětí. Matce s dětmi se nakonec podaří uniknout z bezvýchodné situace a odjíždí na konci 50. let do Británie.

Pilgrim State je trýznivé čtení, ale není pouze o strádání. Je především oslavou síly mateřské lásky a dojemným příběhem o poutu mezi matkou a dcerou – poutu, které nikdy nemůže být zničeno.

Jacqueline Walker přijela do Británie v roce 1959 s vlnou „karibských“

emigrantů. Kromě devíti let strávených v Dorsetu, se jejím domovem stal jižní Londýn.

Zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, TV and Film Agency c/o DILIA

Andy BRIGGS
HERO.COM (RISE OF THE HEROES) / VILLAIN.NET (COUNCIL OF EVIL)
 román pro věkovou skupinu 9-12 let

Hrdina a antihrdina (chcete-li padouch), dobro a zlo. – Dva v jednom nabízí první ze série knih autora Andy Briggse, úspěšného scénáristy, který píše i pro Hollywood, naposled scénář Foreverman objednaný Paramount Pictures.

BÍLÁ KNIHA: HERO.COM

Toby a jeho přátelé objeví náhodou na internetu stránky *hero.com*, z kterých se dá stahovat obrovská energie. Náhle se před nimi zjeví zcela nový svět a s ním dobrodružství. Ale záhy se okouzlení vytrácí, ba co víc, Toby a jeho kamarádi jsou vtaženi do spiknutí v čele se zlopověstným Doc Savagem, jež chce nádherný svět ovládnout. Tobyho matka se stává rukojmím, aby Savage mohl zrealizovat svůj plán totálního narušení počasí a tím vyvolat sérii zkázonosných kalamit. Nyní je na Tobym a jeho přátelích, zda se jim podaří svět zachránit. Energie stažená z *hero.com* má totiž dočasnou účinnost a slábne v tu nejnevhodnější chvíli.

ČERNÁ KNIHA: VILLAIN.NET

Villain.net jsou konkurenční stránky, opak úžasného a skvělého světa fikce na *hero.com*. Jsou světem lotrů, temných sil a tajných doupat. Mohli byste si vůbec představit, že svět bude ovládán ničemným třináctiletým

klukem, který se na to chystá s pomocí nejvyššího z padouchů? Ale Jake brzy poznává, že je pouhou figurkou na šachovnici a že hru o ovládnutí a zničení světa má plně v rukou superzlo nad ním. Jake se musí rozhodnout, čemu dá přednost: zkáze nebo zodpovědnosti? Existence světa je v jeho rukou... *Villain.net* se čte jako samostatný příběh a zároveň souvisí s *hero.com*. Odpovídá na otázky položené v *hero.com* a rozehrává další napínavou partii pro *hero.com* číslo dvě.

Zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, TV and Film Agency c/o DILIA

Andrew BIENKOWSKI & Mary AKERS

RADICAL GRATITUDE

(AND OTHER LIFE-CHANGING LESSONS FROM SIBERIA)

vzpomínky / rádce

Autor říká, že je těžké jeho knihu zařadit do jakékoli kategorie, žánru. Je to směs autorových vzpomínek, úvah a myšlenek, ale také postřehů a rad z jeho vlastní lékařské praxe.

V roce 1940 byla rodina Bienkowských vyhnána z rodného Polska na Sibiř. Tehdy bylo autorovi knihy pět let. Rodina zažívala kruté časy: zimu a hlad téměř k nepřežití. Tehdy se jeho dědeček rozhodnul umřít hladem a na smrtelném loži vyslovil přání, aby byl pochován nahý. Rodina zprvu nechápala, ale důvodem *dziadkova*, dědečkova, přání bylo prodat jeho šaty a získat tak za ně trochu jídla. Vzpomínky jsou proloženy úvahami autora o významu a smyslu utrpení, vůle k životu a přežití, vděčnosti. Dětství strávené na Sibiři poznamenalo autora na celý jeho další život, který zasvětil pomoci druhým lidem skrze svou práci terapeutisty. V klinické praxi strávil téměř 40 let, a i po odchodu do důchodu stále provozuje malou ordinaci a vede odborné kurzy.

Zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, TV and Film Agency c/o DILIA

Gregory NORMINTON

SERIOUS THINGS

román

Talented autor, který má za sebou už tři velké romány (*Ship of Fools*, *Arts and Wonders* a *Ghost Portrait*) se tentokrát pustil do románu, jehož protagonisté jsou lidé této doby, kterou právě prožíváme. Příběh se odehrává v Londýně na stále ještě velmi konzervativní internátní škole na počátku 90. let minulého století. Dva hoši zcela rozdílných povah a ze zcela odlišných sociálních poměrů se stávají nerozlučnými přáteli. Jejich přátelství zesílí, když si je jeden mladý učitel vybere a podněcuje je k hledání „důležitějších“ věcí v životě. Zlom přichází nečekaně. Přátelství hochů se zborší v jediném okamžiku, když o ně jejich mentor ztratí zájem a přestane si jich všímat. Nevysvětlená událost ve školním skleníku rozdělí oba hochy na několik dalších let ... Po letech se náhodou potkají a jeden z nich náhle pocítí potřebu ulehčit svému svědomí. Otázkou je, zda jsou oba na vzájemné usmíření připraveni.

Zahraniční partner: Blake Friedmann Literary, TV and Film Agency c/o DILIA

Sujit SARAF

THE PEACOCK THRONE

román

Sleduj osud jednoho člověka a nahlédni do duše národa.

Utýet chei! Už se na vás všechny nebudu šklebit jak měsíček na hnůj, já mám zrádce i doma, ženská a dva kluci mě normálně stresují a vysávají, vyčítaj mi, že kvůli mě je lidi raděj mezi nuzáky, mezi burany, mezi chudáky, co nemaj ajpod nebo takový tyhle věci, a posílaj mě, ať vyrazím náký prachy ze svejch rodičů – a už dost. Prostě to tady urvu a projedu přes náměstí bratří Mašinů k moři a tam mi bude dobře, na český moře nepotřebuju žádný letištní poplatky ani ól inklůziv lást minyt, já jsem nikdy nedělal problémy, ale teď budu, protože můj život hnije od hlavy k patě a já chei rozbítet hlavy palicema jako starý Slovani a rvát svobodně a je mi blbě z toho a nevím už co mám rvát ale budu rvát řvu řvu řvu! Už mě nechte všichni bejt, dyť je mi kurva čtyřicet a vůbec nic nejsem. Splácejte si ty svoje zasraný hypotéky a lízinky a nechte mě zalezlýho v písku u mýho moře...

(David Drábek: Náměstí bratří Mašinů)

